

Publicația nr. 125
Nr. 443 1972
Exemplar legal

Anul III

Nr. 6-7

1970

12 pag. lei 0,50

Revista a Consiliului Uniunii Asociațiilor Studențești din Institutul Agronomic Timișoara

CEI MAI BUNI AU FOST ALEȘI

„Un rol important la desfășurarea în cele mai bune condiții a vieții universitare revine asociațiilor studențești care trebuie să dezbătă mai viu problemele care frământă tineretul universitar, să stimuleze pasiunea și răspunderea studenților pentru buna pregătire științifică și să organizeze participarea studenților atât la îmbunătățirea procesului de învățământ, cât și la întreaga viață socială și cultural-artistică din universități.

Asociațiile studențești au datoria de a organiza totodată participarea mai activă a tineretului studios la munca și viața generală a societății noastre, la îndeplinirea mărețelor obiective ale construcției socialiste”

(Din Cuvântarea tovarășului Nicolae Ceaușescu la Conferința a VII-a a U.A.S.R.).

Concluziile desprinse cu prilejul încheierii lucrărilor Conferințelor de asociații la nivel de facultăți și institut, evidențiază activizarea largă a masei de studenți în participarea la procesul instructiv-educativ.

Lucrările au relevat spiritul de exigență care a caracterizat abordarea diferitelor probleme, precum și faptul că personalitatea studentului se conturează pregnant prin prezența a celor dominante valorice care iradiază o structură psihică — centrată — deschisă influențelor pozitive și capabile să se sustragă celor negative.

După cum a reieșit din discuțiile purtate cu factorii dinamizatori ai acestor acțiuni, precum și din procesele-verbale încheiate cu ocazia adunărilor de alegeri, concluziile sînt clare.

Acolo unde birourile organizațiilor de an și consiliile A.S. pe facultăți, au depus eforturi susținute și competente, bine dirijate în sensul îndrumării și controlului, rezultatele au fost cele scontate.

Am trăit adevărate momente de revelație, asistând la debateri și analize exigente, soldate cu sugestii, propuneri și măsuri concrete eficiente, am avut senzația plenitudinii.

Cu toate acestea au ieșit în evidență și anumite dificultăți. Unele adunări s-au desfășurat sub semnul unei stări de apatie, unii studenți au analizat la un nivel scăzut atât problema pregătirii profesionale cât și cea a participării la acțiunile inițiate de asociație.

— „Nu pot fi de acord cu indolența celor care ani în șir nu au participat la nici o ședință” — spunea studentul Mateevici Petru anul IV agronomie — „Avem sarcina de a crea valori, totuși mai există studenți care nu vor, pur și simplu, să se integreze în normele de conduită universitară. Desigur, vina este atât a studentului respectiv, cât și a organizației de care aparține, dar cu o mică precizare — omul se ridică și se conturează în primul rînd prin el, prin munca lui. Fiecare este obligat față de el și față de societate să ducă la îndeplinire anumite îndatoriri. Nu le găsim o scuză, îi acuzăm! Acești oameni totuși pot fi recuperați însă numai cu o condiție, să le demonstrăm că respirăm același aer”.

Au fost ridicate o serie de probleme de către studenți la nivelul adunărilor de ani, probleme care se cer rezolvate cât de curînd.

„Adunările de alegeri și-au atins scopul — ne spune studentul Rusu Ion, anul IV, facultatea de medicină veterinară, președintele Consiliului A.S. pe facultate. Unele au relevat în mod critic și autocritic aspectele negative din munca depusă de vechiul birou. Studenții au manifestat viu interes și au venit cu propuneri concrete sau sesizări ca:

— lipsa de cursuri litografiate la unele discipline, necesitatea confecționării unor legitimații pentru bibliotecă, găsirea unor modalități de a face informările politice mai atractive, înființarea unui punct alimentară în incinta facultății”.

Participînd la adunarea de alegeri a anului I agronomie, am fost neplăcut surprins de programul de activități necorespunzător prezentat în adunare.

De la Facultatea de zootehnie prin interlocutorul nostru Moga Florin, student anul II, președintele C.A.S. pe facultate, aflăm că alegerile au constituit un viu prilej de discuții, studenții au dat dovadă de maturitate și spirit de răspundere.

„Fiind cea mai tânără organizație din institut (facultatea are doar doi ani de la înființare) adunările programate au avut loc sub îndrumarea activiștilor cu vechime și în prezența tov. asistent Zaharia Suciu, președintele Consiliului U.A.S. din I.A.T.”

În loc de concluzii finale, ne adresăm tovarășului Zaharia Suciu, pentru a face câteva precizări referitor la felul în care au decurs adunările și conferințele.

TRAIAN DEMENESCU

(Continuare în pag. a 2-a)

Atenția de care se bucură agricultura în contextul dezvoltării economice a țării noastre se explică prin locul și funcțiile deosebit de importante pe care aceasta le are în viața materială, spirituală și politică a țării.

În procesul făuririi societății socialiste, multilateral dezvoltate, agriculturii îi revine sarcina de a asigura o creștere a producției agricole în așa măsură încît să poată acoperi un necesar din ce în ce mai mare de produse agricole pentru nevoile consumului intern și pentru export. Concomitent, agricultura constituie încă o vreme îndelungată un mare rezervor de forță de muncă pentru dezvoltarea industriei, a altor ramuri neagricole, cit și pentru dez-

Este ușor de înțeles că agricultura își poate îndeplini aceste funcții și sarcini esențiale numai dacă ea însăși, alături de celelalte ramuri, se dezvoltă într-un ritm susținut

Iată de ce Directivele Congresului al X-lea al P.C.R. prevăd creșterea globală a producției agricole cu 28—31 la sută, cu un ritm mediu anual de 5,0—5,5 la sută. Menținerea acestui ritm relativ ridicat de sporire a producției agricole este asigurat de executarea unui volum de investiții fără precedent în agricultura românească: în decurs de 5 ani se vor investi cca 90 miliarde lei, adică aproximativ tot atât, cit în decursul ultimilor douăzeci de ani (1951—1970). Orientarea a-

gricultura va utiliza cca 2 milioane tone de îngrășăminte substanță activă, revenind 180—190 kg pe un hectar de teren arabil, vii și livezi.

În condițiile țării noastre, lucrările de îmbunătățiri funciare au o mare importanță pentru dezvoltarea și modernizarea agriculturii. Combaterea unor fenomene cum sînt seceta, inundațiile, eroziunea solului vor face obiectul unor însemnate investiții în anii ce urmează. În acest cadru general, modernizarea agriculturii este legată într-o măsură hotărîtoare de perfecționarea materialului biologic, a plantelor și speciilor de animale

Toate aceste direcții de introducere și extindere a progresului

„LINII DIRECTOARE ALE PROGRAMULUI DE MODERNIZARE A AGRICULTURII NOASTRE SOCIALISTE”

Conf. CONSTANTIN ANDERCA

voltarea sectorului terțiar. Fiind una din ramurile de bază ale economiei naționale, agricultura constituie o sursă importantă de creștere a acumulărilor socialiste. Ea stimulează și dezvoltarea altor ramuri ale economiei naționale prin faptul că reprezintă o vastă piață de desfacere atât pentru mijloace de producție cit și pentru bunuri de consum produse de ramurile neagricole.

În acest context general, este desigur, foarte important ca viitorii specialiști — agronomi, zootehniști sau medici veterinari să cunoască temeinic, amplu program de modernizare a agriculturii noastre socialiste, liniile sale directoare. De priceperea și pregătirea lor, de pasiunea pe care o vor depune în conducerea și organizarea producției agricole, în folosirea tehnicii înaintate, depinde succesul îndeplinirii marilor obiective puse în fața noastră de Directivele Congresului al X-lea al P.C.R.

cestor investiții spre obiective capitale de primă importanță ca irigații, mecanizare complexă, chimizare dezvoltarea unor mari combinate de creșterea animalelor va influența în mod nemijlocit sporirea producției globale agricole și a eficienței acesteia.

Una din liniile directoare ale programului de modernizare a agriculturii noastre o constituie mecanizarea și electricarea lucrărilor agricole. Prin cele cca 123.000 tractoare de care va dispune agricultura la sfîrșitul anului 1975, suprafața de teren arabil, vii și livezi pe tractor va scădea la 85 ha, apropiindu-se de încălcătura unor țări europene cu o economie dezvoltată.

Pornind de la faptul că chimizarea constituie una din direcțiile cele mai importante și eficiente ale modernizării agriculturii se vor face eforturi în continuare pentru a asigura cantități sporite de îngrășăminte și alte substanțe chimice destinate combaterii bolilor, dăunătorilor etc. În 1975 a-

tehnice în agricultură necesită un număr însemnat de specialiști cu un nivel de pregătire corespunzător, care să contribuie din plin la perfecționarea conducerii acestei ramuri, la întărirea principiului gestiunii economice în întreprinderile agricole socialiste.

Prin realizarea sarcinilor prevăzute de Directivele Congresului al X-lea al partidului, agricultura românească își dovedește dinamismul și viabilitatea sa, asigurînd satisfacerea în condiții tot mai bune a complexelor sale funcții economice, sociale și politice.

În lumina celor arătate mai sus, absolvenților institutului nostru le revine sarcina de onoare de a ridica agricultura țării noastre pe culmi tot mai înalte.

Cei care sînt astăzi studenți și mîine absolvenți își vor aduce cu prisosință contribuția lor de inteligență și acțiune la îndeplinirea sarcinilor cincinalului și ale celor de perspectivă mai îndepărtată.

Noul an, care a bătut la poarta timpului. I-am așteptat ca și altădată cu brațele deschise și eram nerăbdător să sosească clipa cînd să-i spunem tradiționalul „bine-ai venit!” L-a așteptat și bătrînul 1969 ca să-i predea ștafeta și să se poată mîndri cu rezultatele obținute de noi toți cei de-acum. Cu această ocazie colectivul de redacție al revistei, urează tuturor cititorilor și colaboratorilor săi un călduros „La mulți ani!”

AUZITE ÎN TRANVAIUL 6

Taxatorul: — Taxa, vă rugăm!
Studentul: — ? ?
T. — Taxa, tovarăși, poștiți în față!
S. — ? ?
T. — Tovarășul? (il trage de mîncă).
S. — ... Permanent.
T. — Vă rog permanent!
S. — (Ezită)... — Călătoresc permanent, am vrut să zic. Mă obișnuiesc să schimb o bancnotă de un leu. Doi mici și de restul chibrituri.
T. — Pentru cine al 2-lea bilet?
S. — Ce te paște curiozitatea? (fumează). Azi fac cîste...
T. — ? ?
S. — Pentru „mini” de color (arată spre o călătoare tină, careia îi studiază pe îndelete formele. Tină indignată se îndepărtează).

ÎNTÎMPLĂRI ADEVARATE

T. — Are bilet. Vă rugăm să stingeți țigara.
S. — Uite ce, eu nu fumez. Nu trag în piept, doar așa... Sînt „mascul” gigea. Nu „ține” fără muștic. Prizez și în amfiteatru. Ai auzit de amfiteatru??
T. — ?
S. — Cu mine nu le merge. Le-am spus-o ieri și la decanat. Să știe și... mnealor schemele mele. Om sănătos să nu fumeze în amfiteatru. N-am treabă... Și apoi, cînd e vorba de studenții buni la învățătură, mai închid și ei din ochi. Eu sînt unul din această categorie (accentuat, să audă și tină). Își rotește privirea și descoperă stupefiat pe banca din spatele său prezența unui cadru didactic.
S. — ... trăiți... domn profesor (scapă țigara și o calcă discret) ... Mă scuzați, nu v-am ob...
Profesorul: — Dumneata erai? Ce mai faci? Nu mai dai pe la ore. Ti-am uitat aproape fizionomia. Crezi că dacă repeți anul... Ieri ai fost chemat la decanat. N-ai venit Acum ai cursuri. Pe unde hoinărești?
S. — La policlinica studentescă. domn profesor (tusește pierdut) sînt g... gr... grav bolnav. Au vrut să trimită dinău salvare colegii de cameră alături.
P. — De fapt nu știu ce te-ar mai putea salva. (Taxatorul și tină rîd pe înfundate) Ia vederea tov. Ponescu. Eu cobor.
S. — Cobor și eu. Renunt... De fapt vroiam să-mi scot o motivație pentru azi. Areti dreptate, mă simt mai bine. Uffff

Ne îndreptăm zilnic pașii, grăbiți, spre cantină, unde știm că ne așteaptă personalul în halate albe, curate și o mîncare gustoasă. Dar oare cîți dintre noi și-au pus întrebarea cîte probleme se ridică, cîte griji se nasc pentru ca noi să avem o masă bună, care să îndeplinească toate condițiile.

Aceste griji le au administrația cantinei și comitetul de cantină.

Ales la începutul fiecărui an universitar, comitetul de cantină are menirea de a supraveghea buna funcționare a cantinei, aprovizionarea pen-

CANTINA

tru iarnă, alcătuirea meniurilor, respectarea disciplinei în sala de mese.

În munca sa, comitetul de cantină este sprijinit de administrația cantinei. Se duce o activitate susținută în vederea aprovizionării pentru iarnă. Cantina noastră, are o magazie de alimente cu o organizare model, unde alimentele sînt păstrate în cele mai bune condiții. Tovarășa administrație a luat sub directă sa îngrijire această magazie, cu care ne putem mîndri.

Dar comitetul de cantină trebuie susținut de către studenți. Alcătuirea meniului,

(Urmare din pag. 1-a)

„Responsabilitatea și maturitatea politică, exigența neabătută față de îndeplinirea de către toți studenții a obligațiilor majore ce le revin în procesul de pregătire și de formare ca specialiști cu înaltă calificare, iată semnul sub care s-au desfășurat alegerile de asociație și totodată imperativul întregii noastre activități în etapa ce ne așteaptă.

S-a discutat amplu asupra activității depuse de birouri, studenții noștri au dovedit spirit combativ și înaltă ținută morală. Activiștii delegați să răspundă de bunul mers al lucrărilor, s-au achitat cu cîste de mandatul care le-a fost încredințat, au participat efectiv la îndrumarea și elaborarea dărilor de seamă.

Intr-adevăr am avut și anumite lipsuri: unele birouri de ani nu au avut un stil de muncă corespunzător, nu și-au adoptat stilul de muncă activității specifice anului respectiv, s-au manifestat și cazuri sporadice în care secretarul de la nivelul anului nu a știut să an-

imbunătățirea servirii ar trebui să se sprijine pe sesizările și sugestiile studenților. Din păcate, cutiuțele de sugestii sînt găsite mereu goale sau cu sesizări neînsemnate. Ne întrebăm, de ce atîta lipsă de răspundere, de ce atîta lipsă de preocupare pentru mîncarea noastră, tocmai din partea studenților, care sînt beneficiarii acestei cantine.

Este foarte greu să satisfacim gusturile tuturor, cînd la cantina noastră mîncă sute de

studentilor. Este regretabil că tocmai cei care ar trebui să ajute comitetul, sînt autori ai unor acte de loc laudabile. Datoria studentului de serviciu este de a asista la cîntărirea alimentelor, de a aprecia calitatea mîncării și de a controla modul de respectare a regulilor de igienă. Mulți, însă, nu numai că nu-și fac datoria, dar nici măcar nu se prezintă la cantină.

În sarcinile studentului de

studenti. Se caută ca mîncarea să fie cît mai bine gătită, în condiții cît mai igienice, meniul să fie cît mai variat și să cuprindă necesarul de calorii prevăzute în regulamentul.

Pentru o mai bună funcționare a cantinei, s-a propus ca zilnic să fie prezent în bucătărie un student de serviciu.

Comitetul de cantină întîm-

plina multe greutăți din partea serviciu la cantină intră și aceea de a supraveghea respectarea disciplinei în sala de mese. Să nu-l confundăm însă cu un paznic sau cu un chelner. Mai sînt încă colegi care au pretenții ca studentul de serviciu să le ducă tava la ghișeu sau care nu răspund deloc colegial cînd li se atrage atenția asupra unor nereguli. Gesturile lor pot fi considerate nu numai ca o lipsă de respect pentru cel care își

face datoria, ci și ca o lipsă de bun simț.

Fumatul în sala de mese este interzis și aceasta o știm cu toții. Cu toate acestea mai sînt destui care își permit să fumeze, deranjînd pe cei din jur. Se cere în acest sens o atitudine combativă a întregului colectiv.

Marea majoritate sînt însă conștienți că au obligația de a fi corecți și respectuoși, pentru că fiecare din personalul cantinei îi datorăm respect; le datorăm respect pentru grija care ne-o poartă, pentru mîncarea bine gătită, pentru de-

NOASTRĂ

servirea exemplară.

Întregului personal, pentru munca depusă, îi mulțumim.

Comitetul de cantină se străduiește să îmbunătățească tot mai mult calitatea mîncării. El cere și ajutorul studenților ca prin sesizările și sugestiile făcute, printr-o comportare demnă și o disciplină liber consimțită să contribuie cu toții la o și mai bună funcționare a cantinei noastre studențești.

MIRCEA ALBU

Președintele

Comitetului de cantină

CEI MAI BUNI

treneze comitetul, nu s-a realizat acea convergență către scopul final: orientarea și stimularea inițiativelor pozitive.

Cu toate acestea, lipsurile de care vorbeam nu au afectat cu nimic bunul mers al activității generale. Se observă o înviore a activității îndeosebi în urma Conferinței a VII-a a U.A.S.R., s-a creat un nou cadru cu un climat propice desfășurării muncii de asociație la un nivel calitativ mult ridicat.

Studentul a înțeles că una din sarcinile principale ale învățămîntului superior și al asociației, este aceea de a-l modela permanent, sistematic și metodic, prin întregul proces instructiv-educativ, de a-l ajuta și orienta spre o automodelare în concordanță cu cerințele materiale și spirituale ale societății care-l așteaptă mîine să o slujească cu pricepere și dăruire deplină.

Din discuțiile purtate cu noii aleși, desprindem printre altele

angajamentul noilor organe alese de a se îngriji și pe mai departe de toate preocupările studenților noștri:

„În lumina programului elaborat de Congresul al X-lea al P.C.R., a directivelor C.C. al P.C.R. din aprilie 1968 privind dezvoltarea învățămîntului, a legii învățămîntului aprobată de M.A.N. a hotărîrilor Conferinței U.A.S.R., Consiliului A.S. din facultatea noastră își propune să aibă în atenție toate problemele majore ale vieții universitare” — ne spune studentul Chereji Gheorghe, președintele C.A.S. din Facultatea de agronomie.

În această direcție vom căuta să imbinăm în modul cel mai armonios pregătirea profesională a studenților cu petrecerea cît mai plăcută a timpului liber. Avem și vom avea pe mai departe în atenție modul de pregătire profesională a studenților, de participare activă la acțiunile organizate de

asociație. Avînd în vedere cerințele actuale privind educarea comunistă a tineretului, ne propunem îmbogățirea conținutului muncii politice educative în rîndul studenților. În timpul liber ne vom preocupa de organizarea acțiunilor culturale-sportive și turistice pentru studenți.

Ne exprimăm convingerea că prin munca susținută a tuturor cadrelor asociației, avînd sprijinul organizației de bază P.C.R., vom duce la bun sfîrșit toate acțiunile propuse.”

Un indiciu care scoate în relief posibilitățile de care dispun cadrele și organele de conducere ale asociației din I.A.T. este reușita conferințelor, ca o rezultantă a unei fructuoase colaborări între factorii dinamizatori de la toate nivelele.

Aceste adunări relevă adevărata potență a valorilor dominante și totodată solicită intensificarea generală pe mai departe a eforturilor, în vederea realizării tuturor problemelor ce stau în fața noilor organe de asociație. Avem certitudinea că: „Cei mai buni au fost aleși”.

Medalion

Am făcut cunoștință într-un mod cît se poate de obișnuit. Era vara anului 1967. Venise la examenul de admitere în haine militare. Se nimerise să stăm alături. Atunci pentru prima dată ne-a unit examenul. Încă de la oral ne-a cucerit cu totul. În vremea practicii ne-am legat definitiv toți cei ce sîntem acum în anul 3. El a rămas la fel de atașabil față de toți și mai ales de noi, colegii de subgrupă. Ne place la el puterea și dorința de a ști cît mai multe, însuși pe care ni le însuflă și nouă. Cînd vesel cînd intristat ne-am obișnuit foarte mult cu felul lui de a fi. A rămas așa, ciudat, cum îl cunoaștem noi de la admitere.

Știe să privească lucrurile cu seriozitate, de multe ori chiar prea exigentă, dar pentru noi

care îl cunoaștem, știm că el nu poate fi altfel. Întotdeauna îl ascultăm cu plăcere cînd începe să ne explice un anumit lucru. Îi citim pe față pasiunea cu care vorbește.

Devenit pentru noi, colegii de subgrupă, un exemplu. Întotdeauna apelăm la el cînd avem nevoie de ajutor. Nu refuză pe nimeni niciodată, nu-i stă în fire

încă din perioada primei

noastre sesiuni, voința lui de a munci ni s-a transmis involuntar și nouă. Rezultatele au fost frumoase și pentru noi dar și pentru el. La amîndouă examenele obținuse nota maximă. Au urmat și alte sesiuni, consecvența lui a dat întotdeauna rezultate strălucite. Notele de 10 din index îl oglindesc pe drept cuvînt. Și nu puțin sînt aceia care spun despre el că are numai 10 la învățătură, dar și în viața de fiecare zi.

Au trecut 3 ani și băiatul cu trăsături de adolescent îmbrăcat în haină militară ne-a devenit foarte drag. Îmi place să-mi amintesc de prima noastră întîlnire. Ce frumoasă e viața!

Sîntem în anul III. Exemplu în viață și în muncă, prietenul nostru Frecot Iosif a fost și rămîne un permanent îndemn.

Poate am spus prea puțin, nu știu dacă am reușit să dau o imagine clară a colegului nostru.

GANȚA CARMEN

DE LA O GENERAȚIE LA ALTA

Interviul nostru cu Profesorul PİNTEA VALERIU, șeful Catedrei de fiziologie, Facultatea de medicină veterinară, I. A. T.

Reporter: Sinteți apreciat de studenți ca un om cu o cultură profesională și generală de un înalt nivel, cu simțul măsurii — în tot ceea ce faceți.

O să vă rog în numele redacției revistei „Agraria” să răspundeți la câteva întrebări, în speranța că vor trezi interesul cititorilor.

— Unii oameni citesc tot ce le cade în mână fără să rămână cu nimic precis. Alții își canalizează preferințele într-o anumită direcție (tehnică, artă, sport etc.) și sînt în stare să rețină pînă și cele mai mici detalii. Cu alte cuvinte puțin și exact. Care credeți că procedează mai bine?

Profesor: A citi fără discriminare constituie „o crimă intelectuală”. Procesul de instrucție în deceniile acestui veac, este o problemă de obținere bine deliberată. Enciclopedismul lui Aristotel, Da Vinci, Descartes, Lomonosov sau chiar a lui Helmholtz nu se mai poate realiza în secolul XX și cu atît mai puțin în secolul XXI. Nu numai în lectura cu caracter de cultură generală și de agrement, dar încă și mai mult în specialitate trebuie să intervină „alegerea consecventă” care să limiteze problemele abordate pentru a cunoaște în adîncime și mai puțin în suprafață.

Reporter: Cum definiți cultura generală?

Profesor: A defini „cultura generală” nu este totdeauna ușor. În esență, specialistul în domeniul științelor exacte (matematică-fizică, chimie, biologie și ramurile lor aplicative) trebuie să aibă o informație bună în disciplinele umanistice și în artă.

Reciproc, specialiștii în disciplinele umanistice și artiștii de toate profilele trebuie să aibă o bună informație științifică în domeniile amintite mai sus.

Reporter: Ați fost foarte conștiincios ca student? Unii dascăli ne vorbesc despre „cumînțenia studentească” ca și cînd ar fi vorba de experiența strict personală (pozitivă bineînțeles). Chiar așa o fi?

Profesor: Ar fi o lipsă de modestie să afirm că „am fost un student conștiincios”, dar realitatea este că mi-a făcut mare plăcere să mă instruiesc și o am și în continuare. Așadar dacă lipsa de „cumînțenie” înseamnă să optezi pentru „plăceri” — eu am optat pentru „plăcerile intelectuale”: rezultată sofisticînd, că nici eu n-am fost „cuminte!”...

Reporter: În comparație cu puterea de asimilare „a noului” a generației de studenți de azi — cum apreciați generația dv.?

Cîte ore vi se preda săptămînal, în medie?

Profesor: Generația mea — contingentul '42 (născuți în '20) a fost instruită pe temeuri științifice, mai puțin complexe din punct de vedere istoric: genetica moleculară nu exista, modelul atomic era cel propus de Bohr, imunitatea era tratată la nivelul lucrărilor lui Besredka și cel mult Metalnikov, fiziologia neuronului era la primele începuturi, iar cibernetica și informatica nu existau. Noul pentru dv., noi a trebuit să ni-l însușim la o vîrstă aproape dublă cu cea care o aveți dv. azi! Orarul nostru de facultate în special în anii I-III, includea 42-44 ore săptămînal și nimeni nu-și punea problema că ar fi prea mult!

Reporter: Presupunînd prin absurd că am fi toți studenții de același nivel, ca intelect — și că pe la 40 de ani am ajunge la 100 la sută din cunoștințele ce le-am putea acumula, cît la sută credeți că vom avea la terminarea facultății? (respectiv 23-24 ani).

Profesor: Nu cred că vîrsta de 40 de ani — mai les pentru cei care au depășit vîrsta de 40 ani reprezintă „virful acumulării”. În fond nu există nici o vîrstă la care trebuie să fixăm atingerea cunoașterii 100 la sută și în plus, pentru oricine — mai ales pentru un intelectual — atingerea cunoașterii 100 la sută este o problemă care nu se pune. La terminarea facultății — în aceeași ordine de idei — nu se pune problema procentului de cunoaștere. Cred că la terminarea facultății, un intelectual trebuie să fie în clar că îl stă înaintea ameliorarea cantitativă și calitativă a cunoștințelor.

Reporter: Cum trebuie să arate un om — respectiv ce calități trebuie să aibă, pentru a fi în primul rînd el însuși? Ce credeți despre curajul răspunderii?

Profesor: Cum trebuie să arate un om? Răspunsul este și simplu și complex. Răspunsul simplu: „ca un om”; răspunsul complex obligă la fixarea unei liste exhaustive care diferă după temperament. În orice caz mi se pare că simțul onoarei, al răspunderii și al respectului față de ceilalți oameni (în care normele politeții ocupă un aspect exterior important), constituie triada de caracterizare a omului, indiferent de gradul de instrucție și de talente înăscute sau modelate prin educație.

Reporter: Am văzut filmul „Un om pentru eternitate”, — cred că și dv. l-ați văzut. Ce-ați apreciat mai mult la Thomas

Morus. Vă mărturisim că filmul ni s-a părut excelent.

Profesor: Nu am văzut filmul dar cunosc în schiță sumară, pe autorul „Utopiei”, Thomas Morus. În general nu este ușor să ne cunoaștem bine

Problema în discuție ar fi mult mai complexă, dar intenția este de a o prezenta și de a o pune în atenția cititorilor pentru a-i sublinia importanța, care trebuie să i se acorde în contextul acțiunii de perfecționare a organizării și conducerii producției.

Munca oamenilor în societatea noastră socialistă este deosebită, înțelegîndu-se prin „deosebit”, atenție, sîrguință, dragoste de muncă și meserie. Sîntem convinși de faptul că dinamismul ramurilor economice moderne aduce an de an înnoiri în procesele și procedeele tehnologice. Aceste înnoiri impun o adaptare rapidă

contemporanilor cu care sîntem în contact. Deci este cu atît mai greu să ne reconstituim o imagine fidelă despre o personalitate din trecut. După unele prezentări am rămas de exemplu, cu foarte bune păreri despre Cicero și Julius Cezar, pe care alții i-au prezentat prin prisma unei nehotărîri proverbiale (Cicero) sau a unei ambiții fără margini (Cezar).

Reporter: Considerați matematica factor obligatoriu de stăpînit de către un om cu o cultură înaltă?

Profesor: Matematica este considerată de către unii oameni de cultură ca un instrument. Personal consider că, pe lîngă instrument, matematica are ca țintă — parte îndepărtată — explicarea însăși a grandiosului fenomen natural și

social care este rațiunea umană.

Reporter: Credeți că acest chestionar trebuia să conțină și alteleva

Profesor: Fiecare întrebare din acest chestionar ar comporta un răspuns mult mai lung decît cel dat aici (și evident mai complet). Întrebările pot să fie nesfîrșit de multe și cei cărora li se adresează, pentru competența răspunsului, ar trebui să fie foarte numeroși. Dar în fond sînt „întrebări la care s-a răspuns, întrebări la care nu s-a răspuns încă și întrebări care încă nu se pot pune, din lipsă de termeni apropiați. Cine ar putea formula întrebarea corectă — de exemplu — în legătură cu muzica și pictura anului 2.210 e.n.?

Realizat de
PETRIȘOR PICIOBUȘ

nizarea agriculturii constituie un proces complex care a determinat și determină schimbări profunde nu numai în sistemul de organizare și în tehnologia producției agricole ci și în structura forței de muncă și creșterea gradului ei de calificare.

Experiența din agricultura unor state avansate precum și exemplul unităților noastre fruntașe au scos în evidență următorul adevăr: pentru ca o întreprindere agricolă să fie eficientă trebuie să reunească atît priceperea geneticienilor, agronomilor, zootehnicienilor și mecanizatorilor cît și aceea a economiștilor.

fermei respective și în funcție de acestea, să stabilească măsurile cele mai corespunzătoare pentru dezvoltarea ramurilor de producție care să valorifice cît mai eficient resursele existente.

În acest sens specialistul trebuie să se conducă după politica științifică a partidului nostru, după directivele privind dezvoltarea intensivă și multilaterală a agriculturii în vederea asigurării creșterii continue a producției.

Putem spune cu toată tăria că specialistul constituie astăzi o prezență firească, activă, care nu trebuie să se mulțumească numai cu hotărîri, ci să ia măsuri de a organiza munca pen-

SPECIALISTUL

și

PRODUCȚIA

a omului la noile condiții de producție. Se pune întrebarea: Cum se realizează această adaptare? Prin specializare, intrucît progresul tehnic, ritmul și eficiența industriei moderne nu mai pot fi concepute fără cunoștințe noi, fără specializare. Se poate spune că o exigență severă față de nivelul de pregătire, față de însușirea temeinică a cunoștințelor celor mai noi, sînt principii ce stau la baza tuturor rezultatelor remarcabile în economia noastră socialistă.

Ca și în întreprinderile industriale și în agricultură rezultatele procesului de producție depind de nivelul productivității muncii, care la rîndul său este determinat în bună parte de calificarea specialiștilor.

Problema aceasta e valabilă nu numai în ceea ce privește procesul de producție propriu-zis ci și în ceea ce privește organizarea și conducerea unităților agricole.

Asemenea unități pentru a fi eficiente, necesită cadre de specialitate bine pregătite — cerința imperioasă a unei agriculturi moderne. Agricultură modernă spre care tindem azi, nu trebuie privită simplist ca o înlocuire a muncii fizice umane de către mașini. Moder-

Pentru a pune cît mai mult în valoare posibilitățile și rezervele de care dispune agricultura, se cere ca specialistul să se ocupe cu competență și să rezolve cu răspundere multiplele probleme de care depinde sporirea producției în întreprinderile și unitățile agricole.

Consolidarea economică și organizatorică a întreprinderilor și unităților agricole precum și dezvoltarea lor în vederea obținerii unor producții tot mai mari, este unul din factorii de cea mai mare însemnătate pentru creșterea bunăstării țărănimii, pentru satisfacerea nevoilor economice ale întregului popor, pentru realizarea progresului de dezvoltare a țării.

O producție bună, contribuie la depășirea veniturilor bănești planificate. Tocmai în aceasta constă menirea specialistului în agricultură, adică el fiind conștient de faptul că activitatea lui trebuie să se concretizeze în rezultate bune, trebuie să caute să dezvolte acele ramuri, care în condițiile locale au o eficiență economică sporită. Pentru realizarea acestui lucru, este necesar ca specialistul să cunoască și să țină seama de condițiile concrete ale cooperativelor agricole de producție sau ale

tru îndeplinirea hotărîrilor.

Deși față de trecut, agricultura a obținut rezultate apreciabile, este departe de a-și fi epuizat marile rezerve de creștere a producției.

Este necesar un tot mai mare efort de concepție din parte specialiștilor pentru definirea căilor de progres continuu, lucru care presupune o tot mai mare intensificare a conlucrării cu instituturile de cercetare și de învățămînt superior agricole în vederea aplicării metodelor de organizare științifică a producției și a muncii. În agricultura țării noastre în ultimul timp se manifestă în mod constant fenomenul de reducere a forței de muncă utilizate. Acest fenomen care este legat în mod indisolubil de procesele industrializării și organizării, trebuie însă să fie însoțit tot mai mult de creșterea numărului de cadre agricole calificate.

Prin grija statului, pregătirea multilaterală, specialiștii sînt repartizați în unități agricole de stat și cooperatiste, unde pe baze științifice trebuie să organizeze întregul proces de producție, pentru a promova noul, pentru a contribui în mod substanțial la progresul agriculturii țării noastre.

DAEA PETRU

DIN AMFITEATRELE CÎMPULUI

Sîntem în plină activitate, în plin semestru. Amfiteatrele, sălile de seminar, biblioteca sînt mereu pline. Se acumulează în mod cit mai temeinic cunoștințe noi.

Sesiunea de examene se apropie cu pași repezi. Dar numai pentru examenele din sesiune învățăm?

Examenul adevărat nu este cel al aplicării în practică a tuturor cunoștințelor noastre? Acest examen final și permanent se apreciază nu prin note sau calificative, ci prin sublima satisfacție a rezolvării optime a tuturor problemelor reclamate de procesul producției. În această ordine de idei voi relata mai jos unele aspecte din timpul practicii efectuate de studenții agronomi în vara anului 1969.

Contactul direct al studentului cu procesul producției îmbracă diferite forme. Indiferent de formă, această legătură, între ceea ce se face teoretic și producție, concentrată în activitatea din practică, are un rol bine determinat. Eșalonarea

practicii în cei cinci ani de studiu în așa fel încît studentul să ia contact direct cu fiecare proces al meticolosului program al lucrărilor cîmpului, dă posibilitatea însușirii și mai ales a verificării în practică a celor expuse la cursuri și totodată contribuie la întregirea personalității fiecărui student. A te afla în fața multiplelor întrebări ridicate de procesul producției nu este un lucru ușor avînd în vedere cerința imediată a rezolvării lor. Se impun hotărîri conștiente pline de responsabilitate de a căror eficiență depinde soarta a mii de hectare. E o sarcină măreață și plină de răspundere. Această perioadă de lucru efectiv, de pătrundere în mecanismul lucrărilor agricole, oferă posibilitatea unei pregătiri temeinice. Această „îmbinare” între student și viitorul său cadru de activitate a făcut și face obiectul multor discuții generate bineînțeles din dorința de a se aduce ceva nou, pe linia îmbunătățirii organizatorice și de conținut a practicii în producție.

Fiecare student în practică e întrebat: Ce știi să faci? Și mai ales, cum se face? Calitatea este o condiție esențială. Exigențele au crescut în privința cunoașterii tehnicii moderne cit și în străduința fiecărui student de a cunoaște cit mai mult, de a deveni un cadru cit mai pregătit. În cele ce urmează vom încerca să vă creiem imaginea practicii desfășurate de studenții noștri.

Deci... să pornim la drum!

Anul trecut au existat două centre de practică. Unul la Buziaș, altul la ferma Institutului agronom. Șansele de a pleca la „fară” au fost împărțite. Unii au dorit centrul de la Buziaș. E mai bine mai departe de oraș, ești mai „liber”. Cei ce rămîneau la ferma institutului zîmbeau la gîndul că totuși soarta a fost mai bună cu ei, mîncărică la cantină, somnul e somn la cămin. În fine, Buziașul a răsunat de cîntecetele viitorilor ingineri. Toată lumea știa, au venit studenții din Timișoara.

ȘI ACUM LA LUCRU

Înarmat fiecare cu echipament corespunzător și cu nelipsitul caiet de referate am purces la practica propriu-zisă. Fiecare grup de studenți a primit indicații precise de la cadrul didactic îndrumător. Regulamentul era clar: 6 ore de lucru efectiv și 2 ore pentru referate. Lucrările cîmpului ne așteptau și iată că la ora 8 furcile minuite de băieți făceau minuni, iar via se arăta mulțumită de felul în care fetele o pregăteau pentru rod. Toată lumea munccea. Broboane de sudoare și zimbete de satisfacție se vedeau pe chipul fiecăruia. Dar soarele ardea și umbră nu era decît la marginea parcelei. Așa au apărut „chiulangii”. Se cunoșteau de departe. Veșnic făceau pauză căutînd umbră, iar cînd un coleg îndrăznea să-i „trezească” exclamau: „O să-ți ridice monument?” Și așa zilele treceau mai cu o vorbă, mai cu alta, iar ei zîmbeau satisfăcuți zicîndu-și: „Am păcălit și ziua asta”.

EROII NOȘTRI

Zilele treceau pe nesimțite. Palmele se acomodaseră, iar soarele deși dogorea la fel, parcă nu mai ardea ca la început. Se lucra de zor. Gropile existente în fermă se umplură și în locul lor au crescut ca din pămînt stîlpi drepi de beton alinați perfect. De la o zi la alta înfățișarea fermei devenea mereu nouă. Lăzile cu fructe pe a căror etichetă era scris „ROMANIA” umpleau de fericire inimile tuturor celor ce le admirau. Băieții și fetele au format echipe de voluntari care au cerut să fie lăsați să lucreze și după orele de program obișnuit. Era o dorință, o mărturie a tinereții noastre. Și cu toate că se muncea mult, exista timp și pentru distracții și sport. Toate erau bune. Însă de la un timp pe ici pe colo, cite un caz izolat a dat alarma. Apăruseră...

... TINERII, BĂTRINI

Nu au părul cernit de ani și nici umerii îndoiți de povara sarcinilor; nu poartă pecetea timpului incrustată pe față și nici bastoane. Sînt cu totul alfel. Au doar 20-21 de ani, privire ageră, fețe pline de lumină, obraji rumeni, frunți late, iar de sub bluze și maiouri stau să plesnească forme perfecte și sănătoase. Ați ghicit: sînt o mică parte dintre colegii noștri. Ce avem cu ei? Noi nimic, însă nu putem înțelege cum pot fi lipsiți tocmai de TINERETE. Acest atribut al celor mai frumoși ani, de care generații de-a rîndul și-au legat idealuri spre a clădi drumul pe care ne aflăm noi azi. Acest drum se cere continuat. Oare nu sîntem noi cei pentru care s-au făcut jertfe, pentru care s-au creat toate. Voi „tineri bătrîni” de ce stați pe margine, de ce nu vă prindeți în iureșul muncii? Să nu faci nimic sau ceea ce faci să fie doar o obligație, iată ce-i caracterizează pe acești „tineri” care vociferau mereu că: mîncarea nu e bună, că nu au nevoie de normă... că așa și pe dincolo. Unde e pasiunea, unde e dragostea de

meserie, unde sînt idealurile tinereții? Faptul că ecoul glaurilor voastre a fost respins de orice coleg trebuie să vă dea de gîndit. Nu aveți decît o cale. Veniți cu noi, vă vrem tineri!

PASIUNE

— Știi cîți stîlpi sînt pe un rînd?

— ??? Ce parcă ar fi greu să-i număr?

— Ai dreptate, e foarte ușor. Dar ce-ai zice dacă ar trebui să-i fi plantat tu?

— Ce parcă tu i-ai plantat?

— E drept că nu singur și nu chiar pe toți.

Sînt citeva frînturi surprinse în autobuzul care ne ducea la fermă. Gîndul îmi zboară la colegii care sub îndrumarea cadrelor didactice, au pus temelia fermei noastre fără a ține cont de condițiile nefavorabile și greutățile inerente oricărui început. Cei ce trec azi prin Calea Aradului și rămîn cu privirea pierdută printre rîndurile perfect alinate de pomi și spalierei, zimbesc de fericire, iar în sinea lor își zic încîntați: „Cîtă măiestrie și forță are omul”. Nu este nicăieri nici un monument și nici nu i se simte lipsa. Fiecare privitor știe că acolo au muncit oameni și asta este esențial, știe că ei și-au pus toată priceperea și pasiunea lor, aceasta e suficient. Dar numai pasiunea nu ajunge întodeuna și mai ales în practică. Deci

să trecem la capitolul cel mai important.

DISCUȚII, DISCUȚII

Cineva a făcut un calcul din care a reieșit că omul vorbește cam jumătate din anii de viață. Nu am dori să înțelegem că în perioada de practică s-a muncit doar jumătate.

Caietele de referate consemnează acest lucru. S-au ridicat probleme majore, s-au cerut lămuriri suplimentare cadrelor din conducerea I.A.S. sau a fermei și bineînțeles, cadrelor didactice. Aceste probleme fiind rezolvate, lămurite, am dori să subliniem discuțiile. Adică acele discuții în care s-au vorbit vrute și nevrute, verzi și uscate. Zice-se că unii nu au putut pricepe cum se face că din 8 ore, 6 se lucrează și 2 ore se fac referate. Ba chiar ce rost are să faci referate, să muncești? Un fel de-a fi sau a nu fi? Iată întrebarea: și bine înțeles trebuie un răspuns. Ce am putea răspunde celor care susțin că mîncarea ar fi fost doar de 11,50 și nu de 12,50, că salteaua de la cămin ar fi de vată, că apa caldă nu e caldă. Nu pretindem că au fost condiții extraordinare, însă trebuie reținut faptul că sau depus toate eforturile de către conducerea institutului pentru a se crea condiții cit mai bune.

Este foarte greu de înțeles un lucru. Ne-am hotărît să devenim specialiști. Ni se oferă latitudinea și puterea de a face totul pentru formarea noastră. Și în toate aceste probleme majore apar chestiuni puerile, la unii din colegii noștri. Cine sînt aceștia? Căutați-i printre cei cu absențe ocazionale, printre cei ce vociferază, doar de dragul vocii lor.

CE AM ÎNVĂȚAT?

În primul rînd faptul că avem o meserie grea, dar frumoasă, pasionantă. În al doilea rînd că pentru a face față trebuie să fii bine pregătit profesional. Că avem o răspundere față de societate față de propria noastră conștiință.

Faptul că lucrăm cu „omul” spune foarte mult. Nu știu dacă ați simțit vreodată cum se întregește trăsătură cu trăsătură, caracterul unui om, cum se cristalizează personalitatea în conștiința fiecăruia. În practică am avut ocazia să asist la acest proces lent dar sigur. L-am trăit prin simplitatea gesturilor, prin promptitudinea răspunsurilor fie în clipa cînd pentru prima oară colegul urea pe tractor și cu mișcări timide dar sigure, stăpînea cei 65 cai putere, fie cînd a precizat simplu și precis lucrarea ce trebuie aplicată viței de vie la momentul respectiv. Erau doar doi colegi însă ca ei sînt aproape toți. Ei vor ști ce să răspundă întrebării: Ce știi să faci? și nu oricum ci foarte bine.

EXAMENUL

Și pentru că rezultatul practicii trebuia concretizat și printr-un calificativ stimulator, pe lângă satisfacția personală a cunoașterii, a urmat examenul.

Comisia stabilită de conducerea facultății a apreciat pe fiecare după felul cum a aplicat cele învățate.

Toate au fost bune. Note mari. Cunoștințe temeinice. Numai lucruri frumoase și totuși (ce bine ar fi dacă nu ar exista acest totuși) am avut colegi care nu s-au prezentat la examen. Sinceri fiind nu putem înțelege atitudinea acestora. Oare faptul că nu au avut de spus nimic să fie și urmarea faptului că nu au făcut nimic? Sau sînt alte motive pe care am fi tare curioși să le știm.

Stud. MATEEVICI PETRU

APRECIERI ALE SPECIALIȘTILOR STRĂINI ASUPRA UNOR CĂRȚI APARUTE ÎN ȚARA NOASTRA

AL. GHEORGHIU — Statica construcțiilor.

„Predau același subiect — Structuri determinate — de peste 20 de ani la Școala de ingineri a Universității din Chile. Cu toate că nu am studiat niciodată limba română, recunosc la profesorul Gheorghiu stilul unui profesor autentic și admir desăvîșirea și pătrunderea pedagogică a cărții. Consider că traducerea acestei cărți într-o limbă de mai largă circulație, va fi o mare contribuție la subiectul „Statica construcțiilor”.

Prof. RODRIGO FLORES ALVAREZ, Universitatea din Chile
A. VASILESCU, V. PEMSER — Supraalimentarea motoarelor Diesel

„Se pare că această carte este cea mai completă cu privire la acest subiect publicată în anii de după război, iar o traducere în limba engleză ar găsi o primire foarte largă”.

INTERNATIONAL RAILWAY GAZETTE, vol. 122, 6, 1966

GR. IOACHIM — Extracția petrolului și gazelor.

„Tratatul este nu numai interesant, ci și cel mai bun și mai complet din lume”.

Prof. LELIO STRAGIOTTI, Politehnica din Torino
CITEVA TITLURI DE CĂRȚI

ROMĂNEȘTI APARUTE ÎN STRĂINĂTATE SAU ÎN CURS DE APARIȚIE

C. GR. MOISIL — Teoria algebrică a mecanismelor automate — R. S. Cehoslovacă, 1964.

E. CARAFOLI — Aerodinamica — R.D.G., 1954.

N. CRISTEA — Hidraulica subterană, vol. I, II — U.R.S.S., 1961 și 1962.

D. C. NENIȘESCU — Chimie generală — U.R.S.S., 1967.

— Chimie organică, vol. I și II U.R.S.S., 1963, R. P. Polonă, 1967 și 1968.

CL. MĂTASĂ și EUGENIA MĂTASĂ — Tehnologia modernă a azotului legat — Franța, 1968 și în curs de traducere în S.U.A.

GH. BUZDUGAN — Măsurarea vibrațiilor mecanice — Franța, 1968.

D. I. STĂNCESCU — Bazele tehnice ale termoficării — R. P. Ungară, 1965.

R. MIHAIL, C. CIRLOGANU — Reactoare în industria chimică — U.R.S.S., 1968.

ED. NICOLAU — Introducere în cibernetică — U.R.S.S., 1967.

I. ALEXIU, N. DANILUC — Relee electronice — R. S. Cehoslovacă, 1966.

H. LEHR — Exemple de calcul pentru proiectarea fundațiilor

— Franța, 1968.

T. DINESCU A. ȘANDRU — Executarea construcțiilor cu cofraje glisante — R. P. Ungară, 1963, R. P. Bulgaria, 1966, Franța, 1968.

S. SOLACOLU — Chimia fizică a silicaiilor tehnici — R. P. Ungară, 1962.

M. ARCAN, ȘT. BALAN — Încercarea construcțiilor — Franța, 1968.

M. V. CĂTUNEANU, D. D. BUZNEA — Semiconductoarele în telecomunicații — R. S. Cehoslovacă, 1966.

C. GR. MOISIL — Teoria algebrică a circuitelor de comutație — Anglia (în curs de apariție).

C. AVRAM, D. MATEESCU — Spectroscopia în infraroșu — Franța, Anglia.

AL. SPĂTARU — Teoria transmisiunii informației — Franța

AL. STEOPOE — Durabilitatea betonului — Franța.

V. V. GHIA — Recuperatoare și regeneratoare de căldură — Franța.

Am redat cîteva titluri ale cunoștințelor oameni de știință și ingineri români care au intrat în atenția specialiștilor din diferite țări ale lumii.

OPINII ȘI DEZBATERI ÎN JURUL MESEI ROTUNDE

Pagină realizată de Aurel Paraipan

Zilele acestea Clubul I.A.T. a găzduit desfășurarea unor vii dezbateri în cadrul activității Ateneului studențesc pe tema „responsabilității și integrării individului în societate.”

Problemele abordate s-au bucurat de un deosebit interes din partea colegilor și au scos în evidență gradul ridicat de maturitate a participanților. Discuțiile s-au axat în jurul problemei antropologiei sociale și a urmării trei aspecte:

- omul raportat la sine;
- omul raportat la imediata vecinătate (familie, colegi);
- omul raportat la societate.

La dezbateri au participat studenții Mateevici Petru, și Traian Demenescu, anul IV agronomie, Cioringă Virgil anul IV și Godeanu Ioan anul V medicină veterinară, Fulga Nicolae anul II zootehnie.

Integrarea individului în societate implică o serie de deziderate majore care conduc la explicarea problemelor atât de complexe ale antropologiei sociale. Plecând de la considerentul că integrarea în cadrul societății este o condiție esențială dar nu și suficientă, putem face câteva precizări:

T. Demenescu. — Desigur, astăzi când elanul constructiv a luat o așa de mare amploare, când societatea noastră socialistă a făcut un salt calitativ considerabil în toate domeniile, când omului i se ridică spre rezolvare atâtea probleme, când el a devenit o piesă activă al unui complicat angrenaj, problema antropologiei sociale capătă însemnătate de căpătîi.

De asemenea, Congresul al X-lea al P.C.R. ridică alături de alte probleme și pe cea privitoare la relațiile noastre sociale în concordanță cu natura societății noastre. Un gen de relație caracterizată prin ambianța favorabilă manifestării plene a capacității creatoare a personalității umane.

Problematica omului raportat la sine, a omului raportat la societate, în zilele noastre s-a înnoit prin valori noi și se caută să se aprofundeze din ce în ce mai mult pe scara istoriei. De altfel este o problemă foarte viu discutată.

P. Mateevici. — Într-adevăr s-a vorbit foarte mult și se va mai vorbi, deoarece această problemă nu poate fi rezolvată prin rețete vechi, închistare sau prin apatie. Omul din punct de vedere rațional a evoluat de-a lungul timpului și acum, mai mult ca oricând, se simte nevoia integrării lui active în societate, lucru care de altfel nu poate fi realizat

decît prin înțelegerea problemei sub aspectul responsabilității. În societate ca și în familie omul trebuie să fie conștient că este membru al unei comunități. De altfel am gândi eronat și limitat dacă am considera contrariul, deoarece atunci am anula societatea.

Practica anilor noștri de după eliberare au demonstrat rolul conștiinței și faptul că integrarea fără responsabilitate duce la fenomene negative, ceea ce mă face să întăresc afirmația că integrarea este o condiție esențială dar nu și suficientă.

Principiul că omul nu poate trăi singur este confirmat de istoria întregii societăți omenesti, de la apariția ei și pînă în prezent. Totuși, de-a lungul timpului s-au ivit o serie de derivate ale acestui principiu, derivate ce se înnoiesc de altfel permanent pe măsura constientizării.

Și în societatea capitalistă se face simțită existența unei atare integrări. Această integrare însă are ca una din derivatele principiului de la care am pornit și îmbracă forma specifică societății respective.

I. Godeanu. — Referitor la această problemă plec și eu de la aceeași premisă și anume, că omul nu poate trăi singur. În țările capitaliste unde modul de viață este bazat pe exploatarea omului de către om, în cadrul societății se manifestă fenomenul de polaritate: exploatat, exploatator. Societatea apare scindată, iar individul va căuta să se integreze la unul din cei doi poli conform normelor de cerințe pe care le îndeplinește. Implicit, tocmai această stare de lucruri este una din cauzele care duc la subrezența și prăbușirea sistemului capitalist.

V. Cioringă. — După cum am arătat și antevorbitorii mei, nu este suficient ca omul să facă parte din societate, el trebuie să fie conștient de acest lucru. Fiind conștient, responsabilitatea față de el, față de lumea din imediata vecinătate sau față de întreaga societate, nu îi apar ca o barieră de netrecut. Integrându-se, el nu trebuie să devină un plagiat, o copie vie a altora (referitor la aspecte negative), deoarece intervine responsabilitatea față de sine care îi cere să-și formeze o personalitate.

N. Fulga. — Aș vrea să adaug că referitor la personalitate apar o serie de divergențe ce derivă tocmai datorită neînțelegerii acestei noțiuni. Mulți confundă personalitatea cu pseudo-originalitatea. Inșă totți care așează această falsă originalitate au pornit-o la început pe drumul formării unei personalități. Inevitabil a apărut deoarece nu au știut să-și educe calitățile în spiritul unei răspunderi deliberate, nu au căutat să-și pună întrebări cu privire la rostul lor și la ce reprezintă ei, în calitate de oameni ai unei societăți libere de preieudecări, ai societății socialiste.

T. Demenescu. — Cred că nu ar fi lipsit de interes să arăt că trebuie combătute, în spiritul cel mai critic, fenomenele (este drept foarte rare) de personalism, văzute fie ca o variantă a personalității greșit înțelese, fie ca o categorie filozofică idealist-religioasă. În societatea noastră socialistă, personalismul nu are ce căuta.

— Găsești o legătură logică între raportul responsabilității față de sine și responsabilitatea față de societate?

T. Demenescu. — Desigur între ele există o legătură; responsabilitatea față de sine, este implicit componenta organică a responsabilității față de societate.

P. Mateevici. — După cum spune colegul meu, omul integrat în societate trebuie să fie responsabil nu numai față de sine, ci și față de lumea din imediata vecinătate, în această noțiune eu includ: familia, prietenii, colegii și cea masă de oameni cu care ne vedem zilnic. Raportat la acestia, omul se află în fața unei probleme complexe.

Dacă nu are o personalitate bine formată, bine definită, bazată pe principii sănătoase, raportul lui cu semenii va fi steril, va cădea în mediocritate. Neavînd „busolă” va cădea în influențism și nu sînt puține cazurile în care unii cad într-un influențism negativ. Va ota pentru principii eronate, mod de viață diferit, raportat la cei ce-l înconjoară.

— Observăm adeseori în viața noastră universitară, existența, e adevărat — rară — a unor așa-zisi „lideri” de opinii negative — „emancipații” — de o componență eterogenă, refractari la orice eforturi, elemente nestatornice care nu-și pun problema viitorului. Ce părere aveți referitor la combaterea unor astfel de stări?

I. Godeanu. — Cum trebuie reacționat în fața unei stări ca atare? Este destul de greu de răspuns. Ar fi prea simplist să răspundem că trebuie combătuti. Dacă-i analizăm, vedem că în primul rînd le lipsește conștiința activă, o au în stare latentă și în al doilea rînd este vorba din nou de personalitate. Deci ar trebui pus un mai mare accent din partea profesorilor, familiei, colegilor, pe educarea acestor „pseudopersonalități”, prin cultivarea din timp a unor concepții, principii, care să fie în concordanță cu mersul înainte al societății noastre. Spiritul de critică și autocritică nu rezolvă totul; mai e nevoie de educație, înțelegere în sensul larg al cuvîntului.

N. Fulga. — Tot în raportul om-imediate vecinătate, este inclus și problema complexelor de inferioritate, care după mine au consecințe negative. Originea lor poate fi cauzată fie de timiditate excesivă, fie dintr-o viață latentă, comoditate sau din indiferența de a căuta să-și cunoască capacitățile. Nu este lipsit de interes faptul că tocmai acești indivizi prezintă — complexe de inferioritate — față de „pseudopersonalități”, lucru care de altfel trebuie combătut prin toate mijloacele.

V. Cioringă. — În acest context rolul preponderent îl ocupă reacția colectivului. Este binecunoscut rolul pe care-l joacă o primă analiză făcută de colectiv asupra individului.

Individul din punct de vedere spiritual fiind o persoană extrem de complexă, este necesar să i se dea verdictul după o anumită perioadă de cunoaștere, după ce el este perfect acomodat. Gădesc că este lipsit de principialitate a se da un verdict plecînd de la idei preconcepute. Acestea pot să ducă în ultimă instanță la o influență negativă asupra lui și se pot face grave greșeli.

— În altă ordine de idei, în contextul raportului om-societate, cred că nu ar fi rău dacă am face câteva precizări referitor la două noțiuni: libertate — libertinaj.

T. Demenescu. — Libertatea în gândire și viață, de care se bucură tineretul, trebuie să fie determinată de responsabilitate; altfel, o atare libertate, înțelegându-se greșit, este transformată în conștient într-un libertinaj curmări nefaste. Acest lucru nu înseamnă că avem o libertate îngrădită, că sîntem închistați în legi fixiste. Realitatea e că trebuie să fim conștienți de diferența dintre cele două noțiuni.

P. Mateevici. — Eu chiar aș completa spusele colegului meu că libertatea, în sensul larg al cuvîntului, apare ca un imperativ al responsabilității și face parte dintr-o conduită corespunzătoare cu normele unei societăți libere ca a noastră.

I. Godeanu. — Ca o concluzie generală, se desprinde — evident — faptul că rolul și locul omului integrat într-o comunitate, constă în aceea că el nu trebuie să rămînă pasiv la problemele comunității, el nu trebuie să se prezinte ca obiect de ornament. El are obligația sacră să ia parte activă la toate frămîntările și problemele ce se pun comunității respective. Aceasta presupune un înalt grad de responsabilitate, poate cel mai înalt.

★
Mulțumind colegilor participanți la masa rotundă, încerc să fac o mică completare. A fi conștient de responsabilitate pe care o ai nu numai pentru ziua de azi, dar și pentru cea de mâine, înseamnă să contribui activ la asigurarea generațiilor viitoare cu o bază solidă, un piedestal la înălțarea căruia fiecare dintre noi am pus cîte o piatră.

PROBLEMA INTEGRĂRII STUDENȚILOR DIN ANUL I ÎN MUNCA UNIVERSITARĂ

Progresul material și spiritual multilateral și dinamic al țării, solicită și învătămîntul superior la răspunderi profesionale și etico-formative mereu sporite.

Lu ora actuală pregătirea profesională și etico-socială a studentului, pentru viitoarea lui activitate, se impune a fi conștient și dinamic axată pe anumite coordonate:

- întărirea răspunderii și creșterii competenței profesionale;
- conștientizarea valorică a interesului și pasiunii în profesie;

- înțelegerea multilaterală a funcției sociale a profesiei;
- stimularea gândirii creatoare, a originalității științifice și practice, a pasiunii pentru nou.

Plecăm din capul locului cu ideea că studentul în realitate nu este și nu poate fi un elev mai mare, ci un om la începutul unei profesii, pe care și-o dorește și vrea s-o cucerească printr-o muncă asiduă.

Tinărul devenit student încă din anul I trebuie să fie conștient de faptul că o dată orientat spre profesiunea pe care și-a ales-o nu mai poate da înapoi, trebuie să-și cultive posibilitățile să dea curs chemării interioare prin aprofundarea tuturor aspectelor de care se va lăsa parcurs tehnic, organizatorice, economice, sociale, condițiile

de exercitare a profesiei, frumusețea și dificultățile ei.

Într-o asemenea ambianță și cerințe cu totul noi, tinărul student este pus în climatul căutărilor și încercărilor de acomodare la cerințele vieții universitare. Pentru a ne integra exigențelor vieții studențești, trebuie, în primul rînd, să le cunoaștem și să le înțelegem nu în ansamblu, nu în general, ci în profunzime. Se impune deci din partea tinărului, o adeziune, o convergență a lui, spre factorii educativi-formativi, care îl orientează, îi stimulează inițiativele și ambițiile pozitive; curiozitatea de a cunoaște cît mai mult, îl mobilizează în acțiuni menite să-l lărgească sfera experimentală, practică, profesională și de viață și îi consolidează răspunderea profesională și socială.

Studentul va înțelege că una din sarcinile principale ale învătămîntului superior, este aceea: de a-l modela permanent, sistematic și metodic, prin întregul proces instructiv-educativ, de a-l ajuta și orienta spre o automodelare, în concordanță cu cerințele materiale și spirituale ale societății care îl așteaptă mîine să o slujească cu pricepere, competență, devotament și dăruire deplină.

Cu toate că majoritatea studenților noștri au înțeles meni-

rea ce le revine, totuși avem și cazuri care ridică probleme. În urma investigațiilor pe care le-a făcut redacția revistei „Agraria” după sesiunile de examene ale anului 1969, s-au putut trage anumite concluzii:

— În general rezultatele cele mai slabe la învătatură au fost obținute de studenții anului I.

— Ponderea restanțelor o acoperă studenții cu medii mici la admiterea în facultate.

— Restanțele din primul semestru nu scad, decît în cazuri foarte rare, în al doilea semestru. În asemenea situație cel în cauză intră într-un cerc vicios; a) este preocupat de a-și lichida restanțele, negliind pregătirea sistematică și restul examenelor;

b) apare o tensiune psihică care duce în cele din mai multe cazuri la o inhibiție parțială;

c) studiul superficial, în grabă, subordonat doar scopului de a promova.

— Numărul ridicat de studenți ai anilor I cu rezultate slabe și mediocre la învătatură, rezidă parțial și în golurile orientării lor în specificul muncii universitare.

— Se manifestă tendința ca studentul de anul I să-și amine de la o zi la alta studiul, la care se mai adaugă necunoașterea, sau insuficiența stăpînire a

metodicii studentului la cerințele universitare, care împing treptat, pe nesimțite, un număr însemnat de studenți spre sesiunile de examen, cu mari lacune în însușirea materialului.

— De aici apare superficialitatea, limitarea doar la notițe, aglomerarea, descurajarea și în final, acel cerc vicios al restanțelor din care cu greu se va ieși.

— Din investigațiile făcute rezultă pregnant că abaterile de la normele elementare ale activității studențești afectează direct atât pregătirea profesională, nivelul intelectual cit și etica celor în cauză. Acestea sînt generate de lipsa înțelegerii mature a răspunderii cerințelor muncii universitare.

— Mulți din acești studenți dau dovadă de unele comportări ireponsabile: fuga de la curs, seminarii, copierea conspectelor. Toate acestea denotă lipsa de maturizare, o rămînire a celor în cauză la limita inferioară a demnității și pretențiilor intelectuale.

— Mulți studenți chestionați asupra rezultatelor slabe obținute s-au mulțumit să strîngă din umeri sau să zîmbească nevinovat, neluînd în serios problema majoră în fața căreia erau puși să dea un răspuns.

— Tinărul student trebuie să

înțeleagă și să se conformeze ordinei în muncă, hotărîrii îndeplinirii la termen a lucrului, respectului pentru persoana lui și pentru cei din jur, pentru bunul colectiv, opțiuni pentru fiecare acțiune pozitivă și mai ales combaterii celor negative.

— Din investigația întreprinsă s-a observat rolul pe care îl au „microcolectivele”: atmosfera, opinia sau lipsa de opinie din grupă și an. Studentul cu o gândire matură trebuie să contribuie activ la înlăturarea influențelor negative din aceste colective.

Deci după cum am văzut apar o serie de probleme de adaptare, acomodare, pătrundere în tainele muncii din facultate, probleme care trebuie înțelese just încă din primul an de studenție.

Sub alt aspect, ca punct nevralgic apare la unii studenți tendința de supraapreciere, care nefiind însoțită de o profundă pregătire profesională și de cultură generală, duce la plafonare la obținerea unor rezultate mediocre.

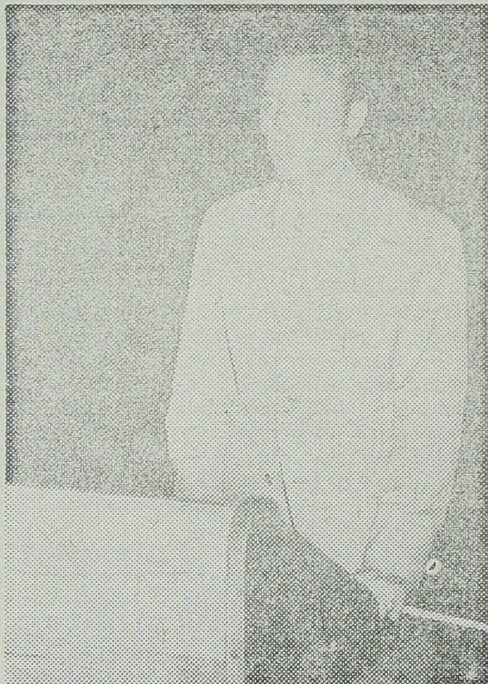
O concluzie generală valabilă este că doar munca asiduă efortul, înțelegerea, curajul, încrederea în forțele proprii și optimismul robust, sînt căile prin care orice personalitate se poate afirma în activitate și societate.

DIN ACTIVITATEA CERCURILOR

„In desfășurarea procesului instructiv-educativ devine necesar să se pună tot mai mult un accent deosebit în formarea la studenți a unor deprinderi necesare muncii de cercetare științifică“.

Din cuvîntul de deschidere al tov. prorector, Conf. dr. OCTAVIAN POPA

„Efectul agrofondului și a desimii de semănat la porumbul cultivat pentru siloz“.

Referent: OCTAVIAN PLENICEANU (an. V. Agro.)

Indrumător științific: asist. LIA VACARU.

A fost cercetată agrotehnica porumbului pentru siloz, în legătură cu folosirea diferențiată a fertilizanților și a diferitelor desimi.

Sînt determinați astfel principalii parametri pentru obținerea de producții mari, utili practicii agricole.

Tov. PLENICEANU a cercetat aceste aspecte timp de doi ani și va continua și în anul în curs. Cu o înclinație spre cercetare, a muncit cu multă râvnă și abilitate.

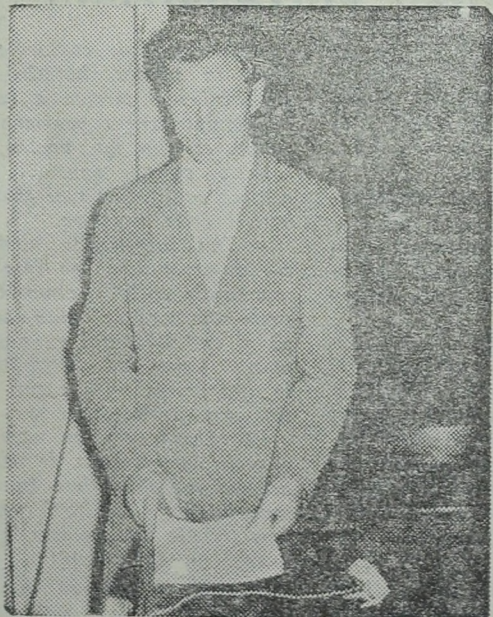

„Comportarea citorva soiuri de struguri de masă în podgoria Miniș-Măderat“

Referent: ZENOIA JURCULEȚ (an. V. Agro.)

Indrumător științific: șef lucrări. IOAN MIHACEA.

Referatul autoarei a scos în evidență cele mai importante soiuri de struguri de masă din zona cercetată, precum și asupra unor soiuri noi

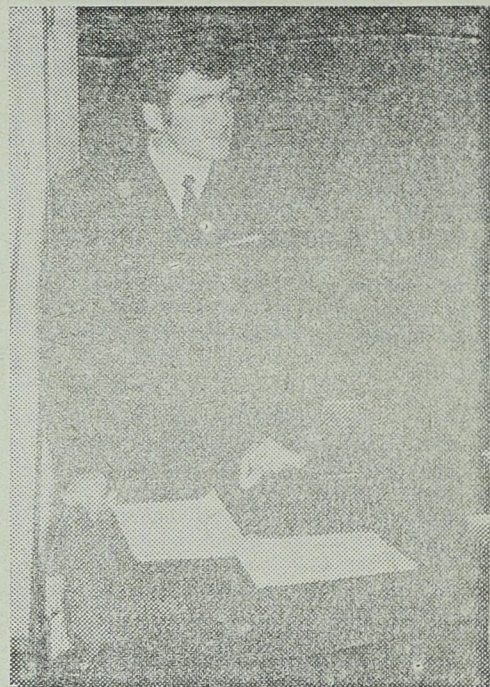

„Cercetări bacteriologice în mamite la scroafe“

Referent: GHEORGHE ROXIN (an. V. M.V.). Indrumător științific: asist. MOGA MINZAT RADU.

S-au întreprins cercetări la 70 cazuri de mamite, frecvența cea mai mare fiind determinată de streptococi, apoi infecții stafilococice, colibacilare, piobacilare și altele

Autorul a avut de făcut un număr mare de analize, izolări, treceri ș.a.

„Rezultate experimentale privind studiul unor grâu și analiza lor genetică“

Referent: AUREL LĂZUREANU (anul V agro.)

Indrumător științific: Conf. dr. GALLIA BUTNARU.

S-a urmărit variația caracterelor de producție ale palelor însușiri produselor hibrizilor, comportamentul comparativ cu a părinților și modificările genetice

A lucrat în cercetarea genetică timp de doi ani, stăruind într-un mod deosebit de serios și eficient, care însă i-a adus succesul în activitatea sa științifică.

Cercurile științifice studențești sînt o formă de activitate instructiv-educativă prin care cei mai buni studenți își formează încă din facultate deprinderi de cercetare științifică. Este binecunoscută importanța ce se acordă pe plan mondial cit și național muncii de cercetare științifică. Activitatea cercurilor științifice studențești, adevărate pepinieri de viitori cercetători, atrage tot mai mult atenția conducerii institutelor de învățămînt superior cit și a forurilor preocupate de problema cercetării științifice.

În acest context dorim să relatăm cititorilor noștri unele aspecte deosebite ale activității cercurilor studențești desfășurate pe intervale de timp de la apariția ultimului număr al revistei noastre și pînă în prezent.

Manifestarea principală de care ne ocupăm cu precădere în articolul nostru este ședința festivă de comunicări a cercurilor științifice studențești din institutul nostru consacrată sărbătoririi a 25 de ani de la eliberarea patriei noastre de sub jugul fascist.

Această ședință a avut loc în ziua de 9 mai 1960 în amfiteatrul nr. 1 al Facultății de agronomie

În cadrul ședinței au fost prezentate 13 referate, lucrări care au oferit posibilitatea vorbitorilor studenți la Facultatea de agronomie și medicină veterinară, să-și expună punctul de vedere referitor la anumite probleme interesante ridicate de practica producției.

Comunicările au fost întemeiate pe datele furnizate experimental de pe o perioadă de mai mulți ani, ele constituind prilejul unei verificări a capacității intelectuale și a inițiativei personale, precum și o aprofundare și interpretare a rezultatelor obținute. Această formă de activitate oferă posibilitatea practicianului-cercetător de mîine, de a se iniția într-o nouă muncă izvoită din dragoste și pasiune pentru meseria aleasă.

Pentru a întregi tabloul real al modului de organizare și îndrumare a muncii de cercetare în cercurile științifice studențești, ne-am adresat tov. conf. dr. Octavian Popa, prorectorul Institutului Agronomic, solicitîndu-i un mic interviu.

„Nu intenționez să fac o analiză amănunțită sublinia domnia sa, dor merit să arătăm în câteva citre evoluția situației în ultimii cinci ani.

În 1964/1965, au activat în cadrul cercurilor științifice studențești 174 studenți, care au abor-

dat 91 teme, concretizate în 34 comunicări, din care 12 au fost publicate.

În anul 1968/1969 s-a ajuns ca în cercurile științifice studențești să fie înscriși 377 studenți, la 200 teme, din care s-au comunicat (inclusiv cele din prezenta ședință) un număr de 62, urmînd ca tot atîtea să fie și publicate în caiete selective.

Deosebit de pozitive în desfășurarea an de an a acestei activități o reprezintă inițiativa de a se ține periodic ședințe reunite de comunicări, urmate de discuții adeseori animate, precum și publicarea periodică a comunicărilor, referatelor de sinteză și recenziilor în caiete selective litografiate. În această direcție facultățile institutului nostru se mentin pe linia unor realizări meritorii pe tară, activitate de altfel apreciată și recunoscută de forurile conducătoare.

Colaborarea directă a studenților la rezolvarea unei teme de cercetare mînsă în planul disciplinei, le dă într-o măsură mai mare încredere în forțele proprii, în valoarea muncii pe care o prestează; le dă înbolduri noi în muncă; le deschide orizonturi și sensuri noi de viață; le întărește simțul de răspundere în fața sarcinilor ce li se pun în față“.

De un real interes s-au bucurat referatele studenților Lăzureanu Aurel anul V agronomie. „Rezultatele experimentale privind studiul unor hibrizi de grâu și analiza lor genetică“ îndrumător științific: asistent Gallia Butnaru; Calangiu Marcel, anul V, medicină veterinară cu lucrarea „Unele modificări histo-patologice ale glandelor în intersexualitate la suine“, îndrumător științific: asistent Marian Bistriceanu, care de altfel au fost premiate cu premiul I, precum și lucrările studenților Octavian Pleniceanu, anul V agronomie „Efectul agrofondului și a desimii de semănat la porumbul cultivat pentru siloz“, îndrumător științific: asistent Lia Vacaru, Bucior Tatu, student anul V medicină veterinară. „Cercetări poligrafice asupra serului de găină în diferite stări fiziologice“, îndrumător științific: șef de lucrări Nicolae Crista, asistent Aurel Contrea.

„Încă din anul II ne-am îndreptat pașii spre această disciplină activînd în cadrul cercului de genetică și ameliorare — ne spune studentul Lăzureanu Aurel. — Mi-a plăcut mult să vătrund în adîncul tainelor geneticii, cunoscînd faptul că această disciplină este o știință contemporană modernă, care stă la baza creerii de noi soiuri de plante și

OR ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI

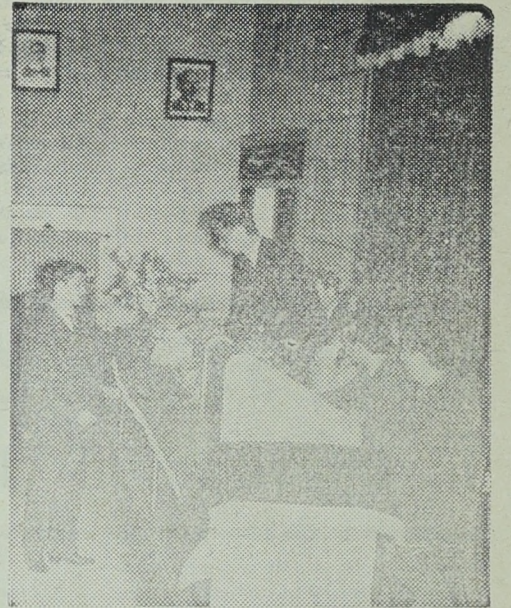
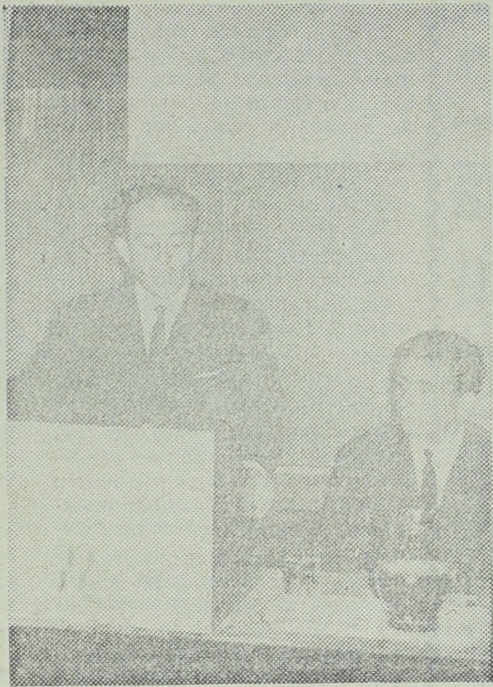
„Cercetări polarografice asupra serului de găină în diferite stări fiziologice“.

Referent: **BUJOR TATU** (an. V. M. V.).

Indrumători științifici: șef lucrării **AUREL CONTREA** și **NICOLAE CRISTA**.

Curbele polarografice obținute în serul de găină, prezintă trepte cu înălțimi ce diferă semnificativ una de alta, la cele două grupe de găini cercetate.

Colegul nostru TATU a muncit mult, însușindu-și tehnici polarografice și petrecând multe după-amieze însoțite în compania laboratoarelor. „Păceri de calitate“, ne șoptește într-o pauză autorul.

Aspect de la înmînarea premiilor.

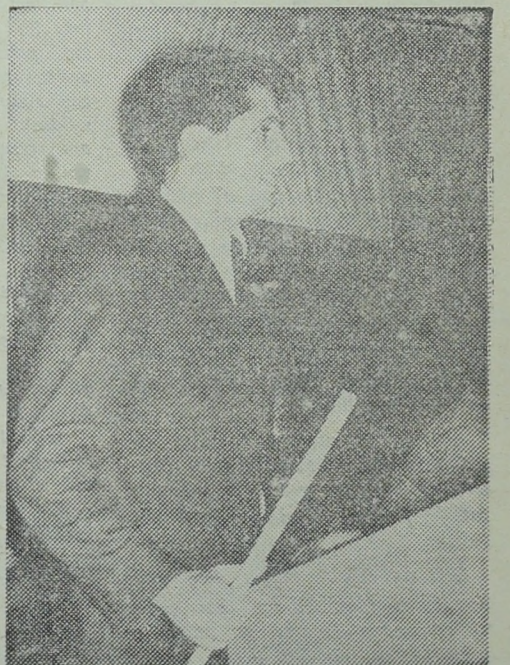
„Principalele aspecte ale eficienței economice a producerii legumelor în sere“.

Referent: **EVA GERBER** (an. V. Agro).

Conducător științific: **Conf. CONSTANTIN ANDERCA**.

Calitatea și cantitatea lucrărilor aplicate diferitelor specii legumicole determină eficiența economică a acestora. Lucrarea elaborată este utilă orientării cultivatorilor de legume.

Tov. GERBER a muncit cu multă dăruire. Sînt analizate și comparate mii de date de producție.

„Unele modificări histopatologice ale gonadelor în intersexualitate la suine“.

Referent: **MARCEL CALANGIU** (an. V. M.V.).

Indrumător științific: asist. **MARIAN BISTRICEANU**.

Autorul constată că leziunile anatomo-patologice ale gonadelor în intersexualitatea suină pot prezenta aspecte variate, de la existența unei formațiuni progonadale pînă la oprirea spermatogenezei.

se dovedește înaintea în de plante de mare cunoaștere și varia a modului mași“.

ntului Ocrușămîntea gilor mai general, a-comunicări

mai ti-tivarea lor le științifi-de a pre-fice, utile, le studii.

unicări — n dese ca-dite, oferă rii perso-cialist“.

consider că i ales pen-inceput de entul luncu-cină veteri-pot și a eu-mă la una micări știin-am să în-ă pregătesc-rea acumu-ai mare de

poneri, stu-agronomie trebui mai deziune din are cred că importanța

varășul șef astantinescu eva referiri fice a stu-

— În a-activita-tilor de la veterinara l a 19 dis-

studentilor un o mun-științific, mulți stu-e calitatea freventoa-arele și lu-actarea co-strădaniilor are atracția activitatea

științifică de cercetare, încît în anul acesta universitar au fost primiți în cercurile științifice și li s-a fixat titlul și planul lucrării de diplomă, chiar studenți din anul II, la solicitarea acestora“.

„Cele mai bune aprecieri asupra pregătirii actualei sesiuni și a desfășurării ei, ne spune tovarășul asistent Ritt Corneliu, șeful comisiei profesionale pe institut.

Editarea programelor sesiunii a contribuit din timp la cunoașterea de către participanți a problemelor prezentate.

Acordarea de premii studenților cu bogată activitate de cercetare științifică, e o măsură eficientă de mobilizare și popularizare a acestei activități.

Consider că cei aproape 150 studenți care au participat la sesiunea de comunicări, au învățat cum se prezintă o lucrare științifică și au avut experiența mobilizatoare de noțiune față de cercetarea științifică studentescă“.

Ca o apreciere asupra lucrării „Cercetări asupra indicilor somato-productivi ai taurinelor de rasă Brună maramureșeană din nucleul de selecție I.A.S. Sighet“, susținută de studentul Alexe Jusco, anul V medicină veterinară, premiul III ne-am adresat tov. conf. Ioan Fisteag, conducătorul științific al acestui referat.

„În această lucrare autorul trage o serie de concluzii și face recomandări utile cu privire la căile și metodele pentru perfecționarea rasei Brună maramureșeană. Prin aceasta se aduce o contribuție reală la rezolvarea în condiții optime a uneia dintre cele mai importante sarcini, privitoare la intensificarea acțiunii de ameliorarea raselor și de sporire a producției și a economicității productive a acestora“.

— „Analiza făcută cu multă minuțiozitate a scos în evidență rezerve însemnate de sporire a eficienței economice a acestei activități (este vorba de producerea legumelor de sere de tip industrial la C.A.P. Tomnatec) ne spune tovarășul conf. Constantin Anderca, făcînd referiri la lucrarea „Principalele aspecte ale eficienței economice a producerii legumelor în sere susținută de tov. Eva Gerber anul V agronomie“.

Prin modul de prezentare, prin diapozitivele prezentate, comunicarea a atras atenția auditorului calificînd-o ca reușită“.

„Niciodată nu mi se pare greu ceea ce mă pasionează, iar munca de cercetare este o pasiune a mea. Nu am renunțat chiar dacă uneori am întîmpinat greutăți în ceea ce privește demplasarea la locul experienței. Mă bucură fap-

tu că în viitorii ani colegii mei mai tineri, vor putea să-și desfășoare această muncă pe planșele vîței de vie de la ferma institutului“, sînt cuvintele referenței Zenovia Jurculeț anul V agronomie.

Referitor la lucrarea „Comportarea cîtorva soiuri de struguri de masă în podgoria Miniș Măderat, tovarășul șef de lucrări Ion Mihacea ne spune: „Experiența prezintă importanță științifică și interes din punct de vedere al practicii viticole, avînd drept scop stabilirea modului de comportare al unor soiuri noi introduse în cultură, comparativ cu altele deja cultivate de mai mulți ani, în condițiile pedo-climatice din Centrul viticol Miniș-Măderat“.

„Lucrările prezentate de tovarășul Pleniceanu Octavian și Lăzureanu Aurel au fost bine expuse și documentate, le apreciez foarte mult și adresez pe această cale otit celor citati mai sus, cit și celorlalți referenți, mult succes în activitatea lor viitoare pentru pregătirea examenului de stat“ — sînt cuvintele pline de colegialitate ale studentei Viorea Pascaru anul V agronomie.

Considerăm cuvintele tovarășului asistent Zaharia Suciu, președintele Consiliului U.A.S. din I.A.T. ca un imbold la noi viitorii în lupta de cucerire a „Cetății științei“.

„Sesiunea festivă de comunicări a cercurilor științifice studențești, a dovedit încă o dată maturitatea cu care studenții sînt angajați în această nobilă și frumoașă latură a activității profesionale.

Calitatea referatelor, modul de prezentare, vin să confirme faptul că studenții de astăzi au înclinat spre munca de cercetare și că viitorii specialiști sînt înarmați din timpul studenției cu „micul dicționar“ al cercetării științifice.

Doresc ca în numele Consiliului U.A.S. să transmit tuturor studenților angajați în munca de cercetare, noi succese și de asemenea tuturor studenților bine pregătiți profesional, încadrarea în această formă de activitate care aduce multe satisfacții profesionale“.

Activitatea cercurilor științifice studențești încununată de succese laudabile continuă în același ritm. În ziua de 5 decembrie 1969 a avut loc prima sesiune a cercurilor științifice studențești de la Facultatea de medicină veterinară, a cărei desfășurare o vom relata în numărul viitor.

Lect. univ. **GALERIU TRAIAN**

„Cercetări asupra indicilor somato-productivi ai taurinelor de rasă Brună maramureșeană din nucleul de selecție I.A.S. Sighet“.

Referent: **ALEXA JUSCO** (an. V. M.V.).

Conducător științific: conf. **IOAN FISTEAG**.

Cercetările au fost efectuate pe un efectiv de 400 vaci de rasă Brună maramureșeană și se referă la studiul principalilor indicatori morfologici și productivi. Autorul ajunge la concluzii valoroase în legătură cu direcția și căile de perfecționare ale acestei rase în țara noastră.

Tov. JUSCO a ajuns la date valoroase atit d.p.d.v. științific, cit și aplicativ. A folosit îndrumările primite cu multă responsabilitate și perseverență.

„Sensibilitatea la sulfamide a unor tulpini de pasteurile și stafilococi“.

Referenți: **GHEORGHE TĂRAU** și **LADISLAU PAPP** (anul IV M.V.).

Indrumători științifici: asist. **AUREL GHERDAN** și **PALINCAȘ ALEXANDRA**.

Lucrarea a scos în evidență sensibilitatea la sulfamide recent introduse în terapeutică a unor tulpini microbiene (Pasteurella și Stafilococcus) izolate de la animale din jud. Timiș.

Munca perseverentă, corectitudine, promptitudine. Iată cum putem caracteriza munca celor doi colegi ai noștri.

STUDENTUL COMUNIST și profesia aleasă

Fiecareia dintre noi profesia pe care și-a ales-o îi pune multe probleme. Marea majoritate a acestora se pot rezolva de fiecare în parte, dar sint anumite probleme de ansamblu care preocupă întreaga masă de studenți și care, pot fi rezolvate numai prin participarea tuturor studenților. Aici intervin organizațiile de tineret, care sub directia îndrumare a organizației de bază P.C.R., se preocupă de rezolvarea problemelor majore ale vieții de student. Deosebit de important pentru fiecare dintre noi este de a înțelege că studentul trebuie să se pregătească cu rivnă zi de zi, pentru că numai astfel va putea deveni un bun specialist în profesia aleasă. Marea majoritate a studenților institutului nostru au reușit să înțeleagă acest lucru și să-l traducă în viață. O concretizare a acestei înțelegeri juste a menirii studentului o constituie notele bune și foarte bune obținute în sesiunile de examene în special de studenții comunisti. Nu putem afirma același lucru despre toți colegii noștri; mai avem studenți care nu acordă importanță pregătirii lor zilnice și ca urmare obțin note slabe sau nu promovează examenul.

Simțul datoriei, al orientării juste în problemele majore ale vieții de student și de viitor specialist cu calificare superioară, sint doar câteva trăsături care îl caracterizează pe studentul comunist. A fi comunist înseamnă în primul rind inde-

plinirea desăvârșită a sarcinilor profesionale. În această privință putem afirma cu certitudine că studenții membri de partid ai institutului nostru în marea lor majoritate au obținut rezultate bune și foarte bune în pregătirea profesională. Alături de această datorie supremă a lor — pregătirea profesională — studenții comunisti desfășoară o bogată activitate social-obștească ca expresie a înaltei conștiințe politice a fiecăruia dintre ei. Legat de activitatea social-obștească studenții comunisti contribuie la bunul mers al treburilor în anii de studiu, participă la rezolvarea problemelor vieții universitare.

Studenții membri de partid sint și trebuie să fie și în viitor, nucleul care să impulsioneze întreaga muncă de pregătire profesională și activitate social-obștească în fiecare an de studiu. În concluzie putem spune că studenții membri de partid ai institutului nostru se preocupă permanent de pregătirea profesională, dar în același timp ajută pe colegii lor cu situație profesională mai slabă.

Este de datorie lor să aibă permanent în atenție modul de participare a studenților la procesul de învățămînt și să sprijine acțiunile organizate de asociație. Aceste deziderate sint și pot fi realizate numai prin dăruire și muncă susținută din partea fiecărui comunist.

Președintele cons. A.S.
Facultatea de agronomie
Stud. CHEREJI GH. an IV

Il țin în palmă pe octombrie. Auriu. Lumina oboșită a soarelui trece prin crengile golașe ale copacilor și se oprește prin mulțimea palidă a frunzelor. E toamnă. O toamnă frumoasă, cu zile însorite, dar și cu zile mohorâte. Acum e dimineață și pustiu în parcuri. Atmosferă mahmură și rece. Altă dată aici

E toamnă. O toamnă bătrână și totuși nouă. Cu greu mai reușești să găsești orașul de data trecută. Autostrada de lângă Complexul studentesc o uimește. Acum noroaiile și băltoacele s-au ascuns undeva la margine. Curind însă le va veni și acolo rindul.

Il țin în palmă pe octombrie. Un octombrie bogat. Il văd în

DIN NOU PE STRAZILE TOAMNEI

era locul de întîlnire al pensionarilor; jucau cărți, remi și nici nu-și dădeau seama cum se apropie amiază. Acum pe aleea brumată calc pe frunze palide. Cineva spunea că-i place în mod deosebit să calce pe frunze. Simfonia lor o răscolea puternic și poate nu numai pe ea.

Il țin în palmă pe octombrie. Auriu. Il citesc parcă prin nervuri un suris giocondic. Intotdeauna am spus că toamna e plină de contradicții. Mă plimb pe străzile toamnei. Mulțimea cu vacarmul ei e aceeași și totuși schimbată. Oamenii sint unii nervoși, grăbiți, iar alții puțin melancolici. Vîntul depune pe trotuare o mulțime de frunze și ei calcă pe ele fără regret „a mai trecut un an” și se grăbesc. Aș număra frunzele dar sint multe, și apoi pentru ce. Viața pulsează și fără ele. E doar o toamnă obișnuită ca atîtea altele. Tramvaiul cu zăngănitul lui mă duce prin locuri atît de cunoscute mie, și totuși nu de puține ori se întîmplă ca să tresar neliniștit. Aici nu cu mult în urmă se înălțau vestigiile unor vremuri apuse. Mă obișnuisem cu cazarma. Se spunea că e de pe vremea turcilor. Acum escavatoare și buldozere mușcă pămîntul trezindu-l la viață. Se spune că pe locul cazarmii se va înălța un complex alimentar. În jur vor fi blocuri.

vitrinele aprozarelor, din pietre și din plasele gospodinelor. Fețele trecătorilor sint palide în lumina becurilor cu neon, parcă ar fi machiați. Vitrinele sint luminate puternic. Tot ce văd reflectă toamna. Chiar și în librării. O nouă toamnă plină de contradicții.

Pe malul riului, lutul s-a amestecat cu frunzele, iar apa galbenă și grasă duce la vae crengi, frunze și toamnă. Indrăgostii sorb ultimele zvîrcoliri ale soarelui. S-a lăsat rece și a mai trecut o zi. E o dimineață cu cer mahmur. Studenții, din Complex, cu gulerile ridicate, discută zgomotos și calcă pe frunze. Sint grăbiți, iar prezența lor gălăgioasă deschide parcă mahmureala cerului. Vîntul tăios se face simțit și ei grăbesc pasul. Bruma de pe acoperișuri, ghicita era poate la prima ei prezență.

Il țin în palmă pe octombrie. Auriu. Imi aduce aminte de lanurile cu griu. O nouă toamnă de contradicții trăiește alături de noi și de orașul nostru. Mirarea ei o ghicesc după teama de necunoscut de care-i dominată. Da, toamna aceasta veche și totuși nouă nu ne mai recunoaște. Se simte străină și coabază încet învălîndu-ne.

Il țin în palmă pe octombrie. Auriu. Noi calcăm pe frunze și așteptăm un nou an.

PAPAIPAN PANAIT
LAURENTIU

Algeria reprezentanților studenților în consiliile universitare și senatelor au evidențiat și mai profund dezvoltarea democrației universitare.

Participarea noastră la aceste organisme ne-a creat posibilitatea să ne aducem contribuția efectivă la desfășurarea în cele mai bune condiții a procesului de învățămînt. Conștienți de deosebitul rol și înalta răspun-

denților, folosirii eficiente a mijloacelor materiale puse la dispoziția lor de către statul nostru — au reliefat amplu, răspunderea ce o poartă fiecare dintre noi în cadrul consiliului A. S. Cu ocazia ședințelor de lucru am reușit să întocmim o amplă sinteză a problematicii ridicate la nivel de an, cu care ne-am prezentat spre informare în fața Consiliului profesoral al facultății.

Un deosebit aport am căutat să-l aducem în întocmirea planului de desfășurare a procesului de învățămînt, în stabilirea modului în care se vor susține examenele la diferite discipline, a formelor de examinare în cadrul lucrărilor practice și seminariilor.

Pentru activitatea viitoare dorim ca birourile de an, membrii

Misiunea încredințată - contribuție efectivă în dezvoltarea procesului de învățămînt

dere ce ne-a revenit, am căutat ca prin problemele abordate în cadrul acestui forum, să dăm răspuns și soluționare problemelor specifice colectivelor de studenți din partea cărora am primit mandat.

Un ajutor însemnat în ridicarea acestor probleme am primit din partea birourilor de an, care au dezbătut în cadrul adunărilor generale, a ședințelor de birou — teme caracteristice, specifice anului respectiv, această orientare reușind să stimuleze pasiunea și răspunderea studenților pentru buna pregătire profesional-stințifică, să-i mobilizeze în participarea la întreaga viață social-obștească și culturală. Temele dezbătute, acordînd deosebită atenție condițiilor de viață și studiu al stu-

denților. Măsurile și hotărîrile adoptate în cadrul acestui organism au soluționat întotdeauna în modul cel mai judicios problemele ridicate de noi.

Trebuie totuși să mărturisim că uneori problemele puse la nivelul anilor nu au dovedit deplină maturitate, capacitate de interpretare și înțelegere caracteristică tinărului conștient și pătruns de simțul datoriei, al răspunderii — ele avînd mai mult caracterul unor cereri — a căror rezolvare considerăm că nu ar fi dus la rezultate favorabile pentru majoritatea studenților, ba unele chiar fiind contrare anumitor hotărîri adoptate anterior atît de consiliu cît și de forurile superioare.

consiliului A.S. al facultății să selecționeze cu mai mult discernămint problemele ce doresc a fi ridicate în cadrul consiliului profesoral, o parte din măsurile sau hotărîri să le adopte consiliul A.S. iar numai acolo unde problemele depășesc competența acestor organe, să fie aduse la cunoștința consiliului. În acest fel, misiunea încredințată reprezentanților studenților în cadrul consiliului profesoral își va aduce aportul cuvenit în dezvoltarea procesului de învățămînt, în abordarea problemelor specifice tineretului studios.

AUREL MARTOIU
student anul V Fac. Agronomie

METODICA STUDIULUI BIBLIOGRAFIC

Bibliografia cuprinde lucrările care se ocupă de o anumită temă sau problemă, sau de preocupările unei discipline. Studiul bibliografic este necesar pentru consolidarea și lărgirea expunerilor de la curs și lucrări practice. Rezumarea numai la notițele de curs și lucrări nu poate duce la depășirea mediocrității în pregătirea unui specialist de prestigiu.

Vom trece sumar în revistă principalele procedee de studiu: planul, schema, conspectul și fișele bibliografice.

Planul. Se întocmește astfel: după citirea unui paragraf sau capitol cu atenție, se schițează ideile principale printr-o formulare cît mai simplă și personală, deci esența textului citit.

Exemplu: în lucrarea tov. E. Rădulescu și E. Docea „Fitopatologie” (edit. did. și pedag. 1966) citim la pag. 196, 197, următorul paragraf: „Conținutul în apă al țesuturilor bolnave variază în funcție de parazit. Uneori el nu este influențat de atac, alteori, conținutul în apă al plantelor bolnave este mai redus decît acela al plantelor sănătoase (de ex. la cerealele atacate de rugini). În sfîrșit, în cazul altor boli el este mai ridicat în țesuturile atacate (de ex. în tulpinile de porumb atacate de ciuperca *Ustilago maydis*).

Sinteza în plan a textului citat o putem face astfel: — conținutul în apă poate fi influențat (+) sau nu, de agentul patogen.

Schema. Dacă textul este mai bogat în idei de un mai mare volum, se obține o schemă a textului studiat. O lucrare tipărită de 100 pagini, poate fi schematizată pe 5—10 pagini (20—10/1).

Conspectul. La conspect se folosesc și amănunte care se grefează pe scheletul de idei. Se pot da chiar și citate din lucrarea studiată, date și păreri contradictorii, se citează autori și se revine prin observații și păreri personale. Este necesar să lăsăm o margine pentru completări ulterioare de minimum 5—6 cm. Dăm mai jos un model de pagină de conspect.

FRUNZA (continuare)	
Stipelele — formațiuni folioforme < decît frunzele, dispuse de o parte și alta a frunzei.	La mazăre sint mai mari.
— se formează din același primordiu ca și frunza.	La Latirus aphaca substituie frunzele reduse la nervura principală.
— verzi și asimilează.	
— forma cu a limbului.	
Se pare că au un rol protector pt. mugurele axilar și baza frunzei.	De revăzut herbarul.
S. transformate în spini: salcîm.	
S. transformate în circei: Smilax medica.	
Uneori au viață scurtă (caduce) la Malus, Fagus, Betula, Populus, sau sint persistente (Rosa).	
— consistența: membranoase, foliacee, filiforme, scoarțoase.	
— pot fi libere (Pisum) sau concrescute (Rosa).	
Filogenetic: — reprezintă un caracter de primitivism, existînd la plante din familii mai vechi.	

Odată alcătuite, schemele și conspectele, trecem la memorarea lor. Se refac în memorie, succesiv, prin reformulări personale pentru a evita învățarea mecanică. Acum pot să apară lacune, nelămuriri, ne dăm seama unde am reținut mai slab, confuz. Revenim fie la conspect, fie la textul original.

Să repetăm fazele întocmirii și memorării schemelor și conspectelor:

1. Lectura primă, integrală, fără a insista asupra amănuntelor și reținerii.
2. A 2-a lectură pe capitole, paragrafe, alineate, cu aprofundarea și înțelegerea textului.
3. Sinteza textului citit în plan (conspect) într-o formulare simplă și personală.
4. Citirea planului (conspectului).
5. Memorarea lor.
6. Refacerea lor în memorie, succesiv.
7. Dacă apar confuzii, lacune se revine la plan (conspect).
8. În cazul cînd sinteza din plan nu ne mulțumește, revenim la textul original.
9. Revenim la completarea (eventual modificarea) planului sau a textului din conspect.
10. Refacerea corectă în memorie.

Fișele bibliografice — reprezintă un procedeu bibliografic folosit în special de studenții anului V în vederea întocmirii lucrării de diplomă. Fișele se întocmesc pe format mic (1/4 din formatul A4). Se trece autorul sau autorii lucrării anul apariției lucrării, titlul complet, revista

(volum nr., nr. paginei, editura pt. tratate). Sub acest titlu se trec succint ideile importante ale autorului, modul de rezolvare al problemelor. Vom avea fișe trînd despre aceeași problemă în mod diferit de diferiți autori. Paralel cu redactarea, fișele se clăsează pe probleme în plicuri aparte. Exemplu pentru tema: „Erbicide în cultura orezului” se pot clasa fișele bibliografice astfel: importanța culturii orezului; istoric; buruienile din orezării (descrierea lor botanică); mijloacele clasice de combatere a buruienilor din orezării; erbicide folosite în combaterea buruienilor care însoțesc orezul; rezultatele experimentale și de producție de la noi din țară și din străinătate privind folosirea erbicidelor la orez.

Dăm mai jos un model de fișă bibliografică completată pentru tema amintită.

N. ȘARPE și D. SÎPORCIUC,
1967
Erbicidele și utilizarea lor,
Ed. Agro-silv., București.
Erbicide selective pentru orez:
Stam F-34; Surcopur;
Ordram iar pentru combaterea speciilor din genul Scirpus erbicide pe bază de MCPP și 2, 4, 5—TP (Weedar) și MCPA și MCPP pentru ciperacee (pag. 47—48).

Și încă un amănunt important: bine redactate, planul, schema, conspectul și fișele pot servi și ulterior.

Asist. univ. M. GOIAN

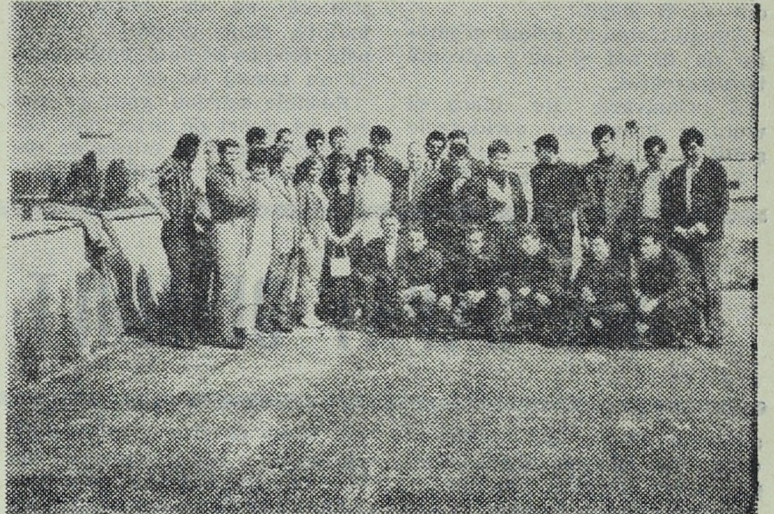
DIN JURNALUL DE BORD AL UNEI EXCURSII

Ziua a V-a. Motto: „Plecă-n zori un tren spre marea-albastură“.

Pe un timp minunat plecăm spre Fundulea, unde vizităm Institutul central de cercetări agricole. Sintem primiți cu foarte multă atenție. Vizităm cimpul experimental al laboratorului de culturi irigate și citeva din laboratoarele institutului. Primim indicații prețioase din partea gazdelor, cu privire la rezultatele cercetărilor.

După masa de prinz plecăm spre litoral. Pe parcurs se organizează un „Festival de muzică ușoară pe șase roți“, dotat cu marele premiu „Fiatul de aur“. Prezentarea concurenților este făcută de „trimișii speciali“ Otto Buchert și Sorin Belcu. Și-au anunțat participarea Popa Walter, Sadău Iancu, Kratochwill Alfred, Voinea Iosif, Ciobanu Mircea și subsemnatul. După numărarea voturilor concurenții Voinea, Ciobanu și Csep ajung la egalitate. După un baraj câștigă cuplul Ciobanu — Voinea cu melodia „Hai acasă pușor“. „Fiatul de argint“ a revenit, lui Csep, pentru melodia „Te așteaptă un

Primul popas, la Odobești, unde am vizitat Stațiunea experimentală viticolă, conduși de tovarășa ingineră Nămolășeanu. Vizităm laboratorul stațiunii și bineînțeles, facem degustări la diferite sortimente de vinuri. La cantină continuăm să fim veseli. Ne luăm rămas bun de la gazde cu „Gaudeamus igitur!“ pe buze.

strucțiile hidrocentralei sînt impunătoare, iar vestitele chei ale Bicazului își merită pe deplin renumele pentru frumusețea lor. Am parcurs cîteva kilometri pe jos consumînd o mare parte din rezerva de filme ale fotografilor noștri.

La Sovata am fost să vedem stațiunea și am luat masa la Tivoli. Trecînd prin Tg. Mureș și Turda am ajuns la Cluj, unde am fost cazați la hotelul „Transilvania“.

Ziua a XII-a. Motto: „Mă sufl în dealul Clujului“.

Pornim de dimineață să vizităm Institutul agronomic și grădina botanică. Colegii din Cluj se mîndresc cu o nouă facultate de medicină veterinară lucru pe care l-am văzut și noi. Ne urcăm pe „cetățuie“ să admirăm panorama orașului. Colindăm în căutarea monumentelor istorice și culturale, pe care Clujul ni le oferă din plin.

Ziua a XIII-a.

Am ajuns în penultima zi a excursiei noastre, la penultima însemnare a jurnalului nostru. Facem un popas la Ciucea unde, pe o ploaie torențială, vizităm castelul Goga. Cu nerăbdare pornim mai departe. La Oradea, după turul orașului ne îndreptăm spre Centrul școlar agricol, unde petrecem ultimă noapte a excursiei noastre.

Ziua a XIV-a. Motto: „Hai acasă, pușor!“.

Dimineața pornim spre Baile Felix, cu gîndul că vom reuși să facem o baie la ștrand, însă din nou timpul a fost rău cu noi. Totuși cîteva colegi nu s-au lăsat intimidați.

Vizităm Stațiunea experimentală agricolă, primim explicații din partea cercetătorilor, referitoare la tematica și rezultatele cercetărilor.

Obosiți, dar cu multe, multe amintiri plăcute pornim spre Timișoara. Ne-am întors la facultate la sfîrșitul unei excursii deosebit de interesante, cu convingerea că am reușit să atingem scopul principal al excursiei, acela de a ne îmbogăți cunoștințele.

Mulțumim din inimă tuturor aceluia care s-au străduit pentru realizarea acestei excursii, pentru organizarea ei ireproșabilă.

Stud. CSEP NICOLAE

Ziua a I-a. Motto: „Quo vadis domine?“

Aflăm răspunsul în momentul în care ne instalăm în elegantul autobus Fiat, care ne va purta timp de 14 zile de-a lungul celor peste 3.000 de km care ne așteaptă.

Pornim la 7,20 din fața facultății, însoțiți de urarea de drum bun a tovarășului decan. Ne îndreptăm spre Lugoj și vremea se pare că nu ține cu noi. Plouă continuu. Ce-i drept, nu sintem prea veseli.

Primul popas — ruinele cetății de la Sarmisegetuza, unde fiecare piatră ne vorbește de vremuri îndepărtate. Trecem prin Hațeg, ajungem la al doilea popas, la Apoldul de Sus. Facem o vizită fermei viticole a I.A.S.-ului și gustăm din rodul podgoriilor apoldene. Ne luăm rămas bun de la gazde, care ne-au primit călduros și ne îndreptăm spre Sibiu. Cu o arhitectonică care îmbină armonios tradiționalul cu modernul, Sibiu ne oferă multe frumuseți. Ploaia, care ne făcea să ne gîndim la toamnă, nu ne-a împiedicat să dăm o raftă prin pădurea „Dumbrăva roșie“ și parcul zoologic.

Ajungem la micul, dar cocheta oraș Făgăraș, care ne va găzdui o noapte.

Ziua a II-a. Motto: „Pe aici cînd plouă, plouă, nu se-ncurcă!“

Am dormit bine, fără să fi apăsător la somnifere. Pornim pe asfaltul șoselei udate de ploaie spre Brașov. Muntele Timpa ne așteaptă cu fața ascunsă într-o perdea de nor. Trimitem celor dragi vederi și pornim spre Sighișoara, unde condițiile meteorologice nu ne permit să ieșim din autocar. Prezentarea ni se face la microfon. Reușim totuși să aflăm multe noutăți din activitatea de cercetare a Stațiunii experimentale din acest oraș. După masă ne îndreptăm spre Sinaia. Ne încîntă frumoasele priveliști din Valea Prahovei. Coborînd pe serpentine, admirăm siguranța simpaticului conducător al autocarului nostru. Beneficiind de autorizație specială, vizităm muzeul Peleş și colecția obiectelor de artă.

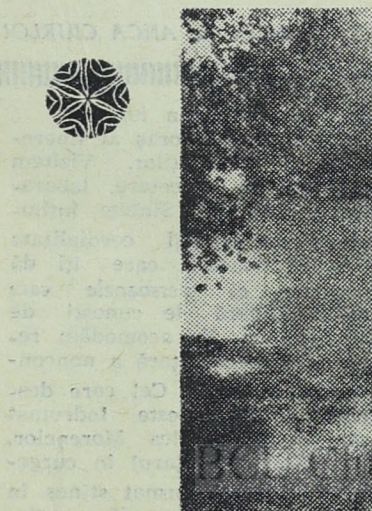
La Cîmpina, vedem castelul Iulia Hașdeu și sintem impresionați de prezentarea competentă a ghidului de la casa memorială Nicolae Grigorescu.

Seara ajungem la Institutul

agronomic „N. Bălcescu“ care ne va găzdui în următoarele două zile.

Ziua a III-a. Motto: „Frumos ești Bucureștii, oraș al viselor mele“.

Soarele strălucește din nou, întărindu-ne buna dispoziție. Vizităm amfiteatrele și laboratoarele, apoi ne îndreptăm spre Ferma experimentală a institutului de la Băneasa. Sintem in-

formați asupra activității de cercetare.

După masă pornim prin oraș. Găsim un ghid valoros și talentat în persoana colegului nostru Puiu Roman. Sintem impresionați de frumusețea Capitalei, străbătem marile artere ale orașului, vedem noile cartiere. La monumentul Eroilor Luptei pentru Libertatea Poporului și a Patriei, pentru Socialism păstrăm un moment de reculegere.

După cină petrecem o seară minunată plîmbindu-ne prin București, reușind să pătrundem în atmosfera caracteristică capitalei.

Ziua a IV-a. În loc de motto: „Pentru cel care găsește un motto, un premiu“.

În această zi fiecare și-a alcătuit un program propriu, cuprinzînd în el toate preferințele.

Am vizitat muzee, monumente istorice. Unii au preferat cinematograful, grădinile de vară sau ștrandurile.

Ne-am întors la locul de cazare obosiți, dar cu bucuria unei zile de neuitat.

om“. Premierea are loc la restaurantul „Pescărușul“ din Călărași.

Trecem Dunărea cu bacul. Gonim spre Constanța, trecînd prin așezări dobrogene, printre vii și păduri. Sintem cazați la Liceul agricol din Palas.

Ziua a VI-a. Motto: „O perlă între perle“.

Vizităm Murfatlarul, nume de care se leagă numeroase medalii de aur. Gustăm din vinurile dobrogene și voioși plecăm spre litoral. Fotografii, deosebit de activi în aceste zile, ne surprind admirînd Mamaia, sau pășind pe nisipul plajei.

Ziua a VII-a. Motto: „Munte cu munte se întîlnește, dar...“.

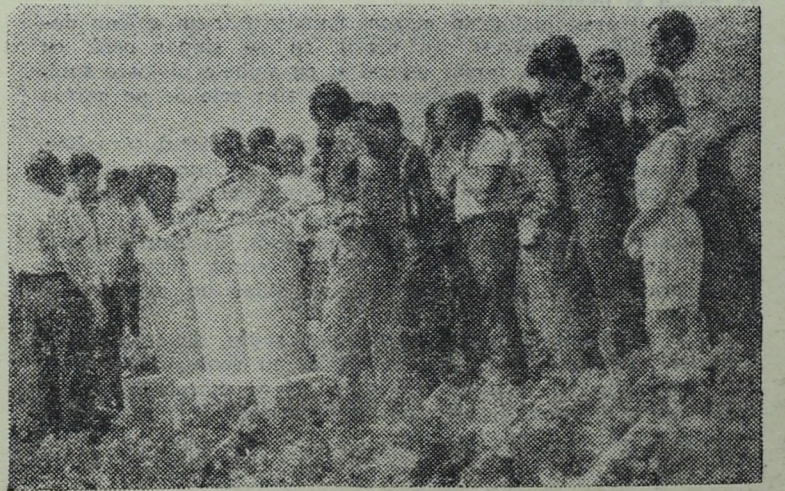
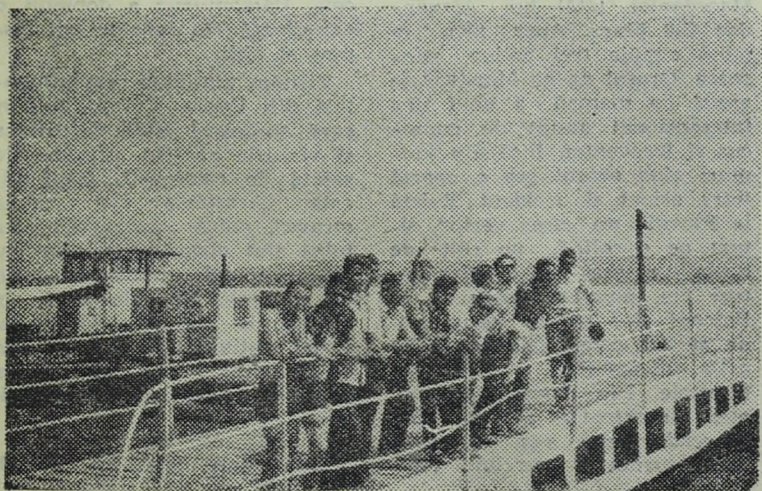
Costineștiul ne dă prilej de noi bucurii. Ne întîlnim cu studenții care își petrec o parte din vacanță în simpatica stațiune. Facem și noi baie, ne prăjim puțin la soare și plecăm la Mangalia să vizităm cea mai mare herghelie de cai arabi din lume. Ne întorcem la Eforie Nord. Seara ne rezervăm o surpriză plăcută, întîlnirea cu celălalt grup al anului nostru și o petrecere plăcută.

Ziua a VIII-a. Motto: „Tot pe drum, pe drum, pe drum“.

Ne îndreptăm spre nordul Dobrogei trecînd prin locuri frumoase și cu oameni primitivi. Traversăm Dunărea la Măcin cu vaporușul, ajungem la Brăila unde vedem vestitul ceas de flori. Părăsim orașul bine dispuși, vizităm Galațiul și ne îndreptăm spre Focșani. Sintem cazați la Liceul agricol. După masa de seară pornim în căutarea obiectivelor istorice și facem cunoștință cu orașul.

Ziua a IX-a. Motto: „Bun e vinul ghiurghiuliu“.

Ne așteaptă cel mai greu traseu, nu atît în privința distanței, cît pentru cele două podgorii ce le vom vizita.

Pe pom fructele atirnau greu. Erau pomi tineri, iar rodul lor nu s-a lăsat așteptat. În aer plutea mireasmă de scoarță verde.

Florile s-au deschis mari spre seninul cerului. Era primăvară și primul semn că rodul va fi bogat.

Emoții: sintem prima promoție de 12 ani și ne așteptăm bacalaureatul.

E primăvară. Ne place să umblăm gravi pe coridoarele școlii.

Se apropie ziua examenului

Strada, cât îmi e de dragă acum, și oamenii în drumul lor grăbit.

Aș vrea să le spun la toți bucuria ce mă inundă. Bucuria unui examen reușit. Mă amestec și eu în vacarmul străzii. Oare câți din cei de pe stradă știu că eu, cu puțin timp înainte, eram despărțit de ei prin ferestrele unui amfiteatru. Și nu numai de ele.

Roadele atirnau greu pe pomii cei tineri de prim rod. Cereșii cei tineri se mirau de roșeața fructelor. Caișilor le plă-

colo de ușa masivă din lemn. Mi-e cald și sint singur și ușa mă obsedează. Privesc la cei ce vor urma după mine. Mi-e cald și ușa se deschide. Apuc să văd zîmbetul de mulțumire, câțiva pumni strînși și ridicăți. Ușa rămîne mută în urma mea.

A început recoltarea. E rod bogat. Pomii cei tineri se privesc cu mirare. Miroase puternic a verde crud. Am deschis ușa de lemn care nu mai e așa masivă. Afară sint înconjurat. Îmi vine să strig pînă departe să mă audă și străzile și case-

Moment literar

ELISABETA BAGRIANA

Este reprezentanta liricii bulgare contemporane, asemenea lui Argezi la noi. Formată în cadrul unor bogate tradiții și teaur folcloric, a cunoscut legende și povești, pe care le-a asociat la cuceririle liricii universale în urma unor vaste lecturi din poezii clasici și moderni. O sinteză a lirici autohtone cu descoperirea poeziei moderne.

Fiind concomitent poetă a sentimentelor intime și a frământărilor sociale, ea ne încredințează deopotrivă tainele inimii ei și suferințele pe care i le pricinuieste nenorocirea oamenilor.

Călătorește mult în țară și străinătate, mai ales în Franța și se impune începînd cu anul 1927. Cărțile ei, de un mare ecou, au marcat tot atîtea trepte fundamentale în evoluția liricii bulgare.

(După A. E. Baconsky — „Omăgiu Elisabetei Bagriana” din volumul „Meridiane”, Edit. pentru literatură).

ELISABETA BAGRIANA

Glas

In ceasul cînd albul strălucește
Se așterne ceața de septembrie,
În inima ta un fior se îngroapă
O dorință, o foame fără nume.

Pe coline toamna trece
Ploi și noroi se aștern pe drumuri
În viață oare ce-ți mai rămîne?
Care sint luptele, cauzele tale?

In himere ai pătruns
Și în oglindă ți-ai văzut
Viața, norocul, iubirea.

Pînă la ultimul strop te-ai dărui
Urmărind întotdeauna gîndul bun
Pe care în lume l-ai pierdut!

Traducere de ANCA CIURLOI (Institutul Agronomic Timișoara)

VIS SĂPAT DE MULT ÎN ZORI

și odată cu ea s-a schimbat ceva: noi sintem altfel. Simțim acest lucru și zîmbim.

De pe pomi a început să cadă corola. Sint pomi tineri și această primă cădere a petalelor îi înspăimîntă, îi uimește. Le este frică că s-au dezrădăcinat. Așteaptă înfrigurată urmarea, și caută să se proptească cu rădăcinile mai adînc în pămînt. Oare câți nu vor da roade?

Animația străzii, a orașului s-a oprit pe la geamuri. E dimineața unei zile de iunie. E liniște aici în amfiteatru, aparent căci se lucrează febril. Se transpiră mult. Pe coala albă penița fișie înfrigurat. Scrisul e mărunt, mai lăbărtat, rotund și paginile se cernesc. Atîta singurătate! Niciodată nu am simțit-o mai acut.

În stradă, în oraș viața pulsează cu vacarmul ei caracteristic.

Petalele au căzut de mult. Pomii tineri așteaptă urmarea. Le vibrează scoarța mirosînd a verde crud și-a visului săpat de mult în zori. Cei bătrîni știu ce va urma și sint liniștiți. Doar dau rod de atîția ani.

Pomi tineri. Pomi la primul rod. Fiecare transformare ce o suferă îi înfricoșează plăcut. Încep deja să simtă roadele nici pe lăstare.

Asta să fie tot?

cea să-și observe rotunzimea catifelată. Totuși simțeau un tremur nervos. Mai e ceva?

Pe coridoarele facultății era un murmur continuu. Îmi aducea aminte de examenul de bacalaureat, dar parcă emoțiile sint mai mari. Ici și colo, fețe palide, zîmbete nervoase și fiecare caută să se retragă în el.

O ușa masivă: amfiteatru. Cîte o fată sau un băiat așteaptă.

Noi ceilalți stăm deoparte, nu vrem să tulburăm liniștea. Înșirîți ușa masivă din lemn se deschide. Apare un chip zîmbitor.

Intreaga ființă întruchipează o bucurie imensă. Unii îl înconjoară, alții string pumnii celui care va intra. Ușa masivă se închide și rămîne mută. Cel leșit dă răspunsuri, dar vrea să plece. E bucuros, și bucuria lui parcă ne inundă pe toți, și fiecare dorim să intrăm oit mai repede și să primim același subiect.

Pe pomii cei tineri fructele atirna greu. E rod bogat și ei sint mulțumiți. Le place să se laude și își întind rodul cît mai la vedere. Ici și colo cite unul caută să se ascundă, dar ei îl văd și își întind ramurile bogate în rod.

Aștept. Ușa e masivă din lemn. Mi-e cald și sint singur cu mine. Curînd voi trece din-

le și toți: da am știut. Sint într-o stare de beție euforică. Ce naivi sint oamenii cu emoțiile lor. Dar dacă n-ar fi ele cu ce am rămîne.

E seară, înghesuială și gălăgie mare. S-au așezat listele cu cei reușiți.

Ce frumoase sint satisfacțiile.

Culesul începe. Fusesse un rod bogat. Acum pomii tineri de prim rod se sint bătrîni. El știu că vor da rod încontinuu și se sint bătrîni. Scoarța tinăra miroase puternic a verde crud și-a visului săpat demult în zori.

PARAIPAN PANAIT LAURENȚIU

După trecerea peste formalitățile vamale, odată ieșit pe treptele aerogării în căutarea unui mijloc de transport, te copleşte incertitudinea poziției orașului, a primelor contacte. Orașul îl asociază cu Vitoșa pe care fișii albe de zăpadă ne amintesc de necesitatea raglanului.

Șoseaua cu plopi, asemănătoare cu a Brașovului dinspre Valea Prahovei, ne duce spre orașul închipuit. Ne apropiem. Treceam prin cartierele periferice. Orașul s-a revărsat peste periferii, le-a înghițit. Blocuri turn construite fără zgîrcenie se profilează pe cerul Sofiei. Mutarea în case noi a constituit o revoluție care a cuprins

dafirii. Sintem în iunie.

Sofia este un oraș al tinerețului și studenților. Vizităm instituții de cercetare, laboratoare, facultăți. Sintem întimpinați de aceeași cordialitate bulgară, sinceră, care îți dă impresia că persoanele care te înconjoară le cunoști de cînd lumea. Ne acomodăm repede în această țară a nonconvenționalismelor. Cel care descinde la Sofia este îndrumat să viziteze Valea Morenelor, din Vitoșa. Ghetarul în curgere sa a transformat stîncă în fărîme mari, rotunjite, aglomerate parcă de mîna unor cyclopi. Să mergeți la Dimitrov. În trecere tăcută pe lingă chipul senin, îmbălsămat.

binat de neferoase „Agria”. Efortul industrializării este evident la tot pasul.

La Plevna și Grivița avem senzația locurilor de acasă. Mărăștii, Războieni. Nu putem călca pe iarba ce crește în jur, pe colinele semănate cu oase, pe vechile redute vâlurite. Mausoleul cu osuar, obeliscuri, turnuri și muzeu, parcul care le cuprinde într-un ansamblu de verdeață sint îngrijite de tineret bulgar.

În sud, la Sandanski în Macedonia bulgară, simțim apropierea mării Egee. E cald. Aici se cultivă doar cîteva specii de pomi fructiferi, viță de vie, tutun aromat, dafinul, măsline și parțial smochinul. Printre multe mașini și alte bine-

- ITINERAR BULGAR -

deopotrivă orașul și satul.

Există ceva în fizionomia oamenilor acestor locuri, ca și în cîntecele pe care le fredonează, care amintește de obida trecutului. Istoria consemnează valurile celor care vin și pleacă, bineînțeles lăsînd urme de neșters. Risul zgomotos pare uneori un sacrilegiu. Amabilitatea poate fi concepută și fără zîmbetul tradițional.

De spiritul bulgar, de integrarea și totodată de delimitarea lui de bizantinism ne apropiem la Boiana rinascențistă, la Sf. Sofia. Alex. Newski, cu cupolele aurite, la minăstirea Bacikovo din Rodopi, cu nimic mai prejos de majestuoasa Rila, înconjurată de înălțimi. O colecție numismatică românească la Bacikovo, cu o monedă de 25 bani, (găurită însă).

Natura a construit Balcanii din calcare. O vegetație modestă, un fag pitic și pini rari acoperă pantele abrupte. Brusc, sint atins de nostalgia carpatină a pădurilor de brazi.

În Bulgaria există un cult al copilului. Mulți copii și bine îngrijii Bulgarii pot fi considerați fără rezerve drept părinți model pentru multe țări, chiar dacă nu manifestă activitate exhaustivă a meridianului. Scururi, parcuri, plîne cu tot felul de instalații de agrement pentru tineret. La poalele Vitoșei au înflorit tran-

Am poposit la Tirnovo, fosta capitală a imperiului româno-bulgar, a familiei Asănești. Baconski compară Tirnovo cu Toledo. Un oraș așezat în terase, cu lantra care șerpuește în meandre largi printre iviri stîncoase. Ceea ce vedem pare de necrezut. O poziție strategică cum rar poate fi întîlnită. Ne însoțește prietenul nostru Hristo Pavlov, poliglot de limbi romanice, absolvent al Institutului agronomic din Plovdiv. Cult, jovial și manierat. Ne indică locurile unde s-au filmat exteriorile filmului „Țara Caloian”

Să mergeți la Plovdiv, fostul Trimonțium, orașul generalului roman Lucullus, apoi Filipopolis, capitala lui Filip, regele Macedoniei, tatăl lui Alexandru Cel Mare. Apar aici, în plină cîmpie trei coline stîncoase. Orașul de pe Marița este gazdă de toamnă a unui tîrg internațional destul de cunoscut și frecventat, încă din vremuri cînd orașul era o poartă între orient și occident. Există la Plovdiv un „oraș vechi”, situat pe o colină, un colț de basm, un oraș muzeu dar totuși viu, populat. Poate că în Balcani sint puține locuri unde să fie conservate cu atîta grijă ulcioarele, ulcelele, o-bloanele. Din moment în moment ne așteptăm să apară Seherzada. Spre sud, se profilează turnurile marelui com-

faceri ale civilizației, un colorit local: terenul accidentat este urcat de măgăruși cu samar. O tinăra îmbrăcată cochet, urcă liniștită spre culmi, cocoțată pe crupa unui asin.

Litoralul bulgar este verde și însoțit. La Balcic, grădina palatului este transformată în grădina botanică, pendinte de Academia de Științe. Varna, Nisipurile de aur. Nesebărul cu bisericile lui bizantine. Burgasul industrial. Construcții care se impun prin stil și proporții. Aproape fiecare construcție este diferită de cele din jur. Nenumărate atracții pentru turiști: un schit, o minăstire, un restaurant cochet. Artizanat de valoare incontestabilă, mai ales ceramică. Amfore, blide, ulcele. Balkanturist a dobîndit o experiență din care se pot inspira și alții.

Vizităm stațiunea experimentală din Varna. Colegii bulgari care apreciază mult viticultura și vinurile noastre, pregătesc o salată de castraveți. După zicala „krastaviț bez rakia otrava”, adică „castraveții fără țuică sint otravă”. se aduce și complementul necesar. cerut de proverb. Nu știu dacă am toastat, în sensul strict al acestei noțiuni. În ori ce caz, ne-am urat noroc și succes, nouă și prieteniei româno-bulgare

Asist. univ. MIRCEA GOIAN

PICTURA EGIPTEANĂ VECHIE

Începînd cu mileniul al III-lea î.e.n., în Egipt s-a dezvoltat pictura considerabil. Picturile acopereau pereții palatelor, templelor și monumentelor. În afara oamenilor, erau redat pe pereți, tavan și pardosea, plante, păsări, animale, planuri de grădini și case.

În conceptul lor, reprezentarea picturală putea dedubla persoana sau actul real, adică portretul este la fel de real și de viu ca și modelul său și deci cît timp va exista imaginea, va exista și modelul.

Bărbații erau pictați în maron, femeile într-un galben delicat, întotdeauna văzuți din profil, cu un singur ochi, cu umerii văzuți frontal, torsul lateral și cu ambele picioare sprînjinite pe sol. Cele mai reușite portrete sint cele de pe partea interioară a capacului sarcofagului.

Desenele picturale redau ușor mișcarea, efortul țărănilor, meșteșugarilor, pescarilor și funcționarilor, printr-o asimetrie uimitor calculată. Scenele reprezintă viața de fiecare zi dar și tendințe divine de mit. De la basorelieful pictat în incintele mortuare, se trece la pictura pe ipsos. Pictorul nu este numai un simplu meșteșugar. El este onorat, instruit, unii chiar erau poeți. La anul 2400, î.e.n., chiar un ministru se ocupa cu pictura.

Sub Amenofis II apare un stil mai suplu, de culori pale. Trupuri feminine delicate sint acoperite cu voaluri alb-gălbui. Sub Amenofis III, pictura egipteană atinge marea clasicism, după care se complică, prin îmbogățirea detaliilor, ca apoi să decadă odată cu Noul Imperiu.

G. M.

Mini-ghid turistic

CU BASTONUL PRIN VECHEA

TIMIȘOARĂ

(II)

Cetatea Timișorii — Cartierul „Cetate” își păstrează și astăzi acest nume legat de vechea cetate, ale căror ziduri, în parte le putem admira și azi. Vechea cetate a fost probabil construită în zona Teatrului — Piața Libertății. Ea era înconjurată de apa Timișului, mlaștinile din jur conferind un sistem defensiv ideal în condițiile stepei. După valul migrator al tătarilor, cetatea Timișorii, zidită din pământ este consolidată cu piatră și cărămizi, iar în jurul ei se trag șanțuri adânci.

În 1307 se ajunge la o fortificație de piatră, înconjurată de ziduri puternice, un adevărat castel medieval. Ioan Huniade mărește cetatea, o împrejmuește cu ziduri, bastioane, turnuri și șanțuri cu apă. Turcii întăresc fortificațiile de cărămidă, după sistemul lor, dar o adevărată refacere a sistemelor de apărare începe în 1723, prin construirea unui brâu triplu de ziduri

O parte din aceste fantastice vestigii de cărămidă se pot vedea și astăzi ca niște iesiri ale trecutului în plină contemporaneitate. O plimbare prin vecinătatea lor nu ar fi lipsită de interes. (La est de palatul Dicasterial).

Timișoara, centru seismologic — În anul 1940 prof. dr. Ioan Cirea, stăruie pe lângă primăria municipiului Timișoara în sensul construirii unor seismografe moderne, după planurile și sub îndrumarea proprie. Astfel, Timișoara devine un important centru seismologic al țării, unde s-au înregistrat cutremure cu epicentrul situat în locuri îndepărtate ale globului

Poarta Forforosi — Casa cu nr. 24 de pe str. Ceahlău (între Piața Libertății și str. Gh. Lazăr) a fost construită în anul 1817 pe locul unde a fost poarta Forforosi, prin care a intrat în Cetatea Timișoarei, Eugen de Savova, comandantul trupelor imperiale care au învins pe turci în anul 1716, după o stăpânire de 164 ani. Deasupra

porții acestei case se poate vedea o emblema în înfățișarea fostei porți Forforosi.

Pavilioanele Facultății de mecanică (Bv. Mihaj Viteazul). Școala politehnică înființată în anul 1920, își ține cursurile la început în localul unei școli primare, până în anul 1923, când începe construcția edificiilor de pe bulevardul M. Viteazul. Școala Politehnică din Timișoara avea 4 facultăți: electromecanică, mine-metalurgie, construcții și agronomie. Dezvoltarea imperioasă a laboratoarelor, a pavilioanelor din curte s-a făcut după 23 August 1944.

Copacul de fier — Între librăria Universității și cofetăria Trandafirul, se află fixat într-un pietar de fier, un fost copac probabil semn de breslă, ghiintuit de cafele care veneau în oraș în secolul XVIII. A fost instalat în acest loc în anul 1827. În urmă cu câțiva ani se putea vedea și lacătul masiv cu care era fixat de peretele casei.

Ady Endre în Banat — Într-o casă cu ferestre zăbrețite, de pe str. Ion Ghica nr. 12 a locuit poetul revoluționar maghiar Ady Endre, autorul „Domnitei adormite”, „Inima lebedei”, „La ospățul lui Gh. Doja”, „Pe aria grofescă” ș. a. O placă comemorativă a Ady Endre a locuit aici în perioada octombrie 1897 — ianuarie 1898

Biserica romano-catolică din Fabric — zidită în stil roman în anul 1896. Clădirea monumentală, cu o lungime de 71 m și 2 turnuri înalte de 67 m, dispune de o splendidă orgă și de vitralii de o frumusețe și realism de execuție uimitoare.

Monumentul Sf. Ioan de Neponoc — protectorul Banatului, instalat în fața Băncii Naționale a Republicii Socialiste România. Hala de sport, este cel mai vechi monument de artă timișoreană ridicat în anul 1720. Pe soclul ridicat în amintirea ciujmei se pot vedea câteva basorelieuri și statui

M. G.

O. N. U. PENTRU ALIMENTAȚIE SI AGRICULTURA (F. A. O.)

Structura organizatorică

Pentru îndeplinirea numeroaselor atribuții care-i revin, F.A.O. are o structură organizatorică care cuprindea în 1967, în linii mari și schematic, următoarele:

A. Departamentul programului și bugetului.

B. Departamentul administrației și al finanțelor, condus de un subdirector general.

Prin intermediul acestui departament își desfășoară atribuțiile și biroul verificării interioare a inspecției conturilor

C. Un subdirector general, condus de asemenea, Departamentul relațiilor publice și a problemelor juridice, care se ocupă în principal de problemele statutare și de legăturile exterioare ale Organizației, activitate deosebit de utilă și dinamică

D. O pondere deosebită în cadrul activității F.A.O. deține Departamentul tehnic, condus de un subdirector general. El cuprinde unități care sprijină realizarea unui intens schimb de experiență tehnico-stiințifică între țări membre.

Iată cum este organizat acest departament:

Divizia producției și sănătății animale are 3 subdivizii pe:

- sănătatea animalelor;
- producția animală;
- produse lactate

2. Divizia pădurilor și a produselor forestiere cuprinde:

5. subdivizii pentru următoarele probleme:

- politica forestieră;
- conomie forestieră;
- amenajare forestieră;
- industrie forestieră și utilizarea produselor aferente;
- exploatarea și transporturile în pădure.

3. Divizia nutriției dispune de 4 subdivizii denumite:

- știința și tehnologia alimentară;
- nutriție aplicată;
- conomie familială;
- consum și planificare alimentară.

4. Divizia de punere în valoare a pământului și apelor are un mare număr de subunități și anume:

- Biroul resurselor mondiale în soluri;
- Subdivizia anchetelor pedologice și a fertilității solurilor;
- Subdivizia utilizării pământului și gestiunea întreprinderilor;
- Subdivizia resurselor hidrologice;
- Subdivizia geniului rural;
- Subdivizia punerii în valoare a apelor.

5. Divizia producției vegetale și a protecției plantelor are, de asemenea, un cerc larg de preocupări prin intermediul celor 5 subdivizii ale sale, orientate spre următoarele:

- culturi de plante de câmp, care se ocupă îndeosebi cu probleme de agrotehnică, ameliorarea plantelor, producere de semințe etc., la cereale, leguminoase boabe, prășitoare;
- pășuni și culturi furajere;
- pomicultură și legumicultură;
- plante tehnice;
- protecția plantelor.

Această divizie se mai ocupă și de coordonarea programului de îngrășăminte care se desfășoară în cadrul Campaniei Mondiale împotriva Foametei.

6. În sfârșit, în cadrul Departamentului tehnic are loc și cooperarea între F.A.O. și Agenția internațională de energie atomică, activitate ce are ca formă de organizare o subdivizie mixtă cu sediul la Viena și se compune din următoarele 6 secții:

- fertilitatea solurilor, irigații și producție vegetală;
- dezinfecțarea și deparazitare;
- reziduuri ale produselor antiparazitare și protecția alimentelor;
- selecție vegetală și fitogenetică;
- conservarea alimentelor;
- producție și sănătatea animalelor.

Divizia se ocupă, din punct de vedere științific, de aspectele agricole ale Laboratorului din Seibersdorf.

E. Ținând seama de importanța problemelor, s-a format Departamentul pescuitului, care are în frunte un subdirector general.

F. Unul din cele mai complexe departamente, care elaborează numeroase studii utile este cel al problemelor economice și sociale condus de un subdirector general.

Departamentul are următoarele divizii și subdivizii:

1. Divizia produselor având subdivizii pentru următoarele activități:

- politică și dezvoltare în materie de produse;
- materii prime și produse transformate de origine agricolă;
- cereale, inclusiv orez;
- zahăr, băuturi și produse horticole;
- produse animale și uleiuri.

2. Divizia analizei economice având ca subdivizii:

- evaluare și formare în materie de dezvoltare;
- analize generale;
- comercializare.

De asemenea, există câte o subdivizie pentru zonele cuprinzând un mare număr de țări în curs de dezvoltare din Africa, Asia și Extremul Orient, America și Orientul Apropiat.

3. Divizia instituțiilor și serviciilor rurale are subdivizii pentru:

- educație agricolă;
- organizarea serviciilor agricole;
- regimuri funciare și colonizare;
- cooperative, credit și sociologie rurală;
- propagandă agricolă

În cadrul acestei divizii funcționează și biroul educației și pregătirii profesionale în Africa

4. În sfârșit, există și o divizie statistică care cuprinde următoarele 4 subdivizii:

- comerț și prețuri;
- producție;
- metodologie;
- recensămînturi și statistici sociale.

Simpla parcurgere a formelor organizatorice arătate, care nu au putut fi decit enumerate succint, creează o imagine destul de limpede asupra structurii complexe a F.A.O. și a preocupărilor sale multilaterale orientate în direcții atât de variate, armonios legate între ele.

CURIOZITĂȚI

Sticlă fotocromatică — (zisă și cameleon) — se întunecă la lumină puternică și devine transparentă la lumină slabă. A început să fie aplicată în diferite domenii (ochelari de soare, geamurile locuințelor, parbrizul mașinilor hale industriale, șere).

Desenele indienilor Nazca — nerezintă o serie de enigme: făcute pe sol, sint de dimensiuni mari (300 mp), din pietricele, și reproduc la distanță mari cu o exactitate uimitoare. Este imposibil de crezut că nu cunoșteau elemente de matematică. Știm însă peis că ei nu cunoșteau scrierea. De unde au luat conceptul spiralei și cercului, dacă nu cu-

noșteau nici roata. Cum au orientat perfect axa desenelor spre nord, Steaua Polară fiind invizibilă în emisfera sudică? Cum s-au putut trasa linii paralele perfecte pe distanțe kilometrice? Astronomie, religie, artă?

Pământul crește în greutate zilnic cu 3.000—20.000 tone, prin particulele meteorice. Pe de altă parte, el pierde gazele ușoare, heliul și hidrogenul care se ridică în văturile superioare ale atmosferei de unde se risipesc în spațiul cosmic.

Plantele devin mai rezistente la boli viruțice dacă „ascultă” muzică cu tonuri înalte. Concluzia: 15—20 minute zilnic în anumite

I. S. — Aveți dreptate. Nicotina dăunează sistemului nervos indiferent de vîrstă, deci și tinerilor. Numai în aparență fumatul are o influență stimulatorie. El slăbește memoria, capacitatea intelectuală, atenția, provoacă nevralgii și oboseli. Cît despre corelația tutun—cancer credem că nu mai e cazul să vă informăm. Numărul de țigărețe minim/zi recomandat de noi? Nu recomandăm nici măcar una pe semestru.

Bur. C. — În editura Meridiane au apărut în cadrul biografiilor de care vă interesați Rembrandt, Modigliani, Gauguin, Picasso, Cézanne, Van Gogh, Manet, Seurat, Géricault, Delacroix, Toulouse-Lautrec și Leonardo Da Vinci.

Mulțumim pentru aprecieri. Puteți contribui, desigur și dvs, stimat coleg la îmbunătățirea publicației.

POȘTA REDACȚIEI

Pisălogul — Nu dăm consultații pe teme profesionale atât de largi. Ne bucurăm, nu, să sinteți deloc pisălog. Adresați-vă cadrelor didactice. Consultațiile se dau nu numai săptămînal. Sinteți binevenit oricînd. Ceea ce vă putem spune pe scurt este faptul că, în general, sfecla de zahăr este rezistentă la o anumită concentrație de săruri din sol. În legătură cu originea ei (Beta vulgaris s. sp. maritima) Vă recomandăm înscuirea într-un cerc științific studentesc, dacă, bineînțeles, îndepliniți condițiile necesare.

C. L. — a). Încercați să-i vorbiți despre frumoasele sentimente. Veți reuși numai prin comportare ireproșabilă, puritate și gingășie

b) Nu credem că este necesar. Un buchet de flori, o invitație la o plimbare într-o după-amiază însoțită, o strîngere de mîna... toate sint preludii la marele poem al dragostei. Lăsați cadourile costisitoare pentru mai tîrziu cînd veți fi deja medic veterinar.

Lia — Nu credem că este potrivit să cereți mutarea în altă cameră. Puteți contribui la educarea colegilor de cameră, încercați însă prieteneste, arătîndu-le cum și ce e bine. Luați legătura cu tovarășii-directoare educative. Mai scrieți-ne

S. X — Să vă enumerăm cîteva figuri ilustre ale Banatului cunoscut pe plan mondial? — Victor Babeș, Traian Vuia, Nikolaus Lenau, Effimie Murgu.

S.O.S. — Nu credem că după experiența celor cîteva zeci de examene promovate, este vorba de o astenie instalată în sesiunea de iarnă. În orice caz, semnele sint: adormire dificilă, somn superficial, cu mulți centri de veghe, scăderea capacității. Să vă prezentați la medic, bineînțeles. Aer curat, sport, evitarea excitanților (tutun, alcool, cafea), studiu individual rațional, sistematic și esalonat, odihnă liniște. Aproximativ aceste

perioade de vegetație, vom radiofiza cîmpurile și serele?

Punctualitatea Pământului... la-să de dorit. Pământul are un avans de 0.0603 sec pe zi toamna și o întîrziere de 0.503 sec, primăvara. Mai intervin și factori accidentali. Explozia solară din 23 februarie 1956 a făcut ca ziua care era în descreștere cu 7u sec, să se mărească cu 3u sec. Printre cazurile imnertectivității rotației pământului se citează atracția Soarelui Lunii și altor planete mici, cârile maselor oceanelor și atmosferei, precum și mișcarea nresupusului nucleu lichid planetar.

Decanii de vîrstă ai arborilor din rava roșie sînt stejarul și la Caspiana (Suceana) care are peste 500 ani, mîndu-se mîndu-se că sînt necrocit tineretă sub domnia lui Stefan cel Mare.

Răvaș pentru boboci

Ce de chefuri au fost trase,
Si pahare au ridicat
Cind văzură c-ațișase
Rezultatul: „au intrat“!

Telegrame înspre casă,
Somn... și altceva nimic,
Tată, mamă, vin acasă,
Am ajuns și eu balic.

Rude, trați, surori, bunicul
Cunoscute din depărtări.
Trimiteau lui „la balicul“
Sute de felicitări.

Ce să spun onoare mare,
E student în anu-ntii,
Si-a făcut pe cap cărare,
Si-are vînten la călcii.

Si-n ținuta lui pompoasă,
Dună ce s-a recreat.
Intr-o zi cam răcoroasă
Intra-n secretariat:

„Subsemnatul, eu... balicul,
Om dornic să-vețe carte,
Roș că-l scrieți pe amicul
Anu-ntii la facultate“.

Sfaturi pentru boboci

BOBOCI!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2										
3										
4										
5										
6										
7										
8										
9										
10										
11										

„Foarte bine că-i momentul,
Noi deja te-am și înscris
Să... respecti regulamentul
Și să faci doar ce-i permis.

Vrem la cursuri s-ai prezența,
Neumblînd alte cărări.
Nu trata cu indulgență
Seminarii și lucrări.

Nu lua exemple rele,
Dela-i tăi colegi mai mari
Dacă ei vor sări groapa
Tu pe-aceea să n-o sari.

Îți aduc încă aminte.
Fiindcă vreau să te edifice
Să te-nscrii mai dinainte
Și în cercul științific.

Poti să-vești lucruri frumoase,
Cum tu încă n-ai văzut
Să te-alegi doar cu foloase,
Dacă știi ce-ai de făcut.

Asa deci luați aminte,
Cînd citiți aceste rînduri
Și a voastre simțăminte,
Să îmbrace aste gînduri;

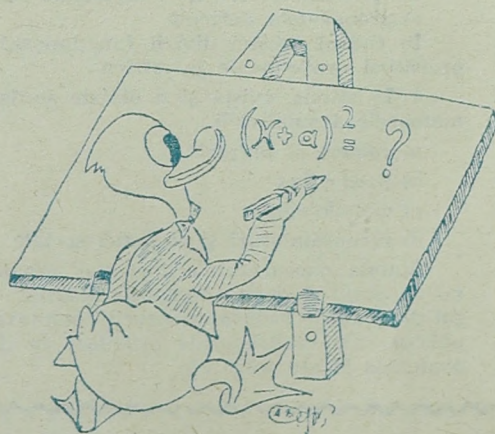
Să vă fie mîntea trează,
Fiindcă nu sinteți chiar mici,
Iar AGRARIA vă urează,
Bun venit la noi, balici!

Echilibru

Pregătire intensă

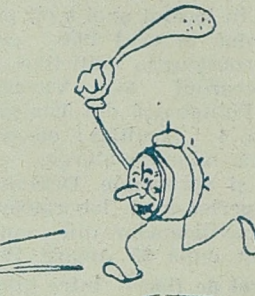

Fără cuvinte

ORIZONTAL: 1) Boboci (fem); 2) „Viața studentească“ pentru boboci (masc.) - Cel dintîi între boboci; 3) Seve - Emoția primei zile din viața de student a bobocilor; 4) Boboci - Ieșiți; 5) Celebru zburător (inst.) - Vremea bobocilor (pl.); 6) Sfoioase - Cusut cu ață albă; 7) Unit - În primul. studenților li se spune „boboci“; 8) Boboc cu dar - Teo; 9) Lîngă el - Rămas în urmă; 10) Bere - Marchizul de..., autorul „Misterelor Parisului“ - Piscică; 11) Eroul temei - ca bobocul de bal.

VERTICAL: 1) Mai marele facultății - Boboc Barbu; 2) Boboci - Prefix aerian; 3) O jumătate de curs - Urias; 4) După faptă și răsplată (pl.) - Os de la spate; 5) Pune - Amețit; 6) Noile clase ale bobocilor; 7) Exclamație; - Colecție de flutere; 8) Cîstit cum se cuvîne - Boboci (pl.); 9) Inspirat întotdeauna - Boboc - Te umflă cite-dată; 10) Rățoi Nicolae - Chemate la balul bobocilor; 11) Vîrsta care la boboci e încă fragedă - Sumă.

PISAROV VOISLAV

Unui întirziat

Ca la bal!

Poveste cu ... balicii

E lung pămîntul, ba e lat
Dar ca unii BALICI ce au
intrat,
De data aceasta-n anu-ntii.
De-ai ști cum sint, mirat rămii
Că-s oameni fără... cum să-i
spui?
Și e păcat. (vezi erata)

Și dacă la început mai des
Se spuse că au înțeles
Menirea lor de-a fi balici,
Modeste cum sint de fapt cei
mici,
Acum n-ai putea să zici,
Că-s în regres.

Ei uite, c-au fost anunțați
Că și ei vor fi confirmați,
Ca alte generații-n rînd.
Balic în vorbă și în gînd,
Pe piept un bobocel purtînd,
Ba și felicități.

Iar cînd sorocul s-a-implinit,
Și a fost timpul potrivit
Veniră lume. profesori
Și asistenți, cercetători
Să spună la începători
Un bun venit.

Iar în revistă cînd să-i treci
Din cei o sută douăzeci
Cît numără azi anul lor
Puteai ca să observi ușor
Că au venit încetîșor
Abia cincizeci.

Sta responsabilul de an,
Studenti, tovarășul Decan,

Profesori, lume-n așteptări
Să-i vadă pe balici în-zări
Venind pe sus, pe jos, călări,
Ba și cu aeroplan.

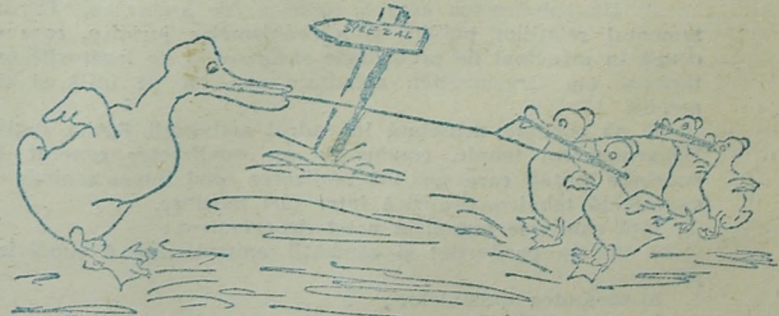
Și cînd răbdarea și-au pierdut,
Toți cei prezenți de la-nceput,
Au zis că n-au mai pomenit,
Ca un balic ce-l nou venit,
Să strice rîndul moștenit,
În Institut.

Din sala care fremăta,
O voce parcă se-auzea,
Ce ca un fulger s-a întins,
Și-ntr-oala sală a cuprîns,
Pe urmă-ncet, încet s-a stîns,
Spunînd așa:

Nu-l judecați toți pe balic,
Că-i mare, dar la mînt-e mic,
Și în zadar încerci să-i spui,
Că și-a uitat azi capul lui,
Acasă agățat în cui,
Că-i încă mie.

Erată: ...cu toate că am
avea ceva de spus și despre
anul V^o.

Mobilizare...